

Mücadele

Ağustos 1978

Sayı 23

Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

FAŞİST CİNAYETLER; "SİVİL" SIKIYÖNETİM VE ASKERİ DARBE TEHDİTLERİ

HALKIMIZIN
MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

"Sivil" Sıkıyönetim

Her 30 Ağustos öncesinde olduğu gibi bu yıl da 30 Ağustos öncesinde ülkemizde askerî darbe söylentileri yoğunlaştı. 30 Ağustos tarihi, bilindiği gibi ülkemizde, ordunun üst kademelerindeki atamaların resmileştiği tarihtir. Hakim sınıfların çeşitli kanatları arasında her dönemde süren, orduya tek başına hakim olma dalaşması, 30 Ağustos öncelerinde üç noktalarına varır. 30 Ağustos öncelerinde özellikle ordunun tasfiye edilen kesimlerin, cuntalar kurması, somut darbe hazırlıklarına girişmesi ülkemizin olağan gerçekliklerindedir. Ancak bu yıl, hakim sınıfların dışında bir durum da vardır.

Önce: Halkın kendiliğinden gelme mücadelesi ülkemizde gün geçtikçe yükselmektedir. Hakim sınıfların baskısından, halkın mücadelesini demagoji ve baskı yolu ile bastırması beklenen Ecevit hükümeti, tüm çabalarına rağmen, halkın mücadelesinin yükselmesini engelleyememektedir. Faşist cinayetler ve saldırılar halk tarafından nefretle karşılanmakta, faşist saldırı ve cinayetlere karşı silahlı savunma, ve kitle eylemleri büyük boyutlara ulaşmaktadır. Grevleri, Ecevit hükümeti, 'devlet güvenliği' gerekçesi ile ertelemekle engellenmektedir. Köylülerin toprak mücadelesinde, önemli gelişmeler görülmektedir. Millî zulme karşı mücadelelerin de boyutları derinleşmekte, genişlemektedir. Gençlerin, memurların, küçük esnafın kısacası halkın tüm kesimlerinin, demokratik taleplerini gerçekleştirmesi için yürüttüğü eylemler genişlemektedir. Ecevit hükümeti, yükselen bu hareketi bastırabilmek için, gittikçe daha fazla baskı yöntemlerine yönelmekte; böylece 'demokrasi havarisi' yansıtılmakta-faşist yüzü teşhir olmaktadır. Son dönemde, grevlerin ertelenmesi; POL-DER, DEV-GENÇ gibi derneklerin yasaklanmasında; polis ve jandarma ve ordu güçlerinin 'sivil sıkı yönetim' uygulamaları, MÜCADELE gazetemizin Türkiye'ye girmesinin yasaklanması, Kont-gerilla üzerine yayın yapan 'Aydınlık' gazetesinin basılması; bir dizi kitabın toplatılması gibi girişimler, Ecevit'i 'umut' gören pek çok kişinin gözünü açmıştır. Açıkta ki, henüz Ecevit, halk içinde tam olarak tecrit olmamıştır, ve bir bölüm halk için hala 'umut' olma niteliğini sürdürmektedir. Ama bugün, Ecevit'in gerçek niteliğini kavrayanların sayısı düzenden çok fazladır, bu sayı artmaktadır, artacaktır. Halkın yükselen mücadelesini durduramayan hakim sınıflar gittikçe köşeye sıkışmakta, ve çıkış yolu aramaktadırlar.

İkincisi: Hakim sınıfların kendi içindeki parçalanma da gün geçtikçe derinleşmekte, bunlar arasındaki iktidar dalaşması, bunların temsilcilerinin bazılarının belirttiği gibi 'akılcı boyutların dışına taşmakta'dır. Durum nedir? Ecevit, başkanlığında CHP ağırlıklı hükümet, bundan 6 ay kadar önce, halk içinde iyice tecrit olmuş olan MC'nin yerine iş başına geldi. Bu hükümet iş başına geldikten sonra, devlet çarkı içine yerleşmiş olan MC yanlılarını özellikle de MHP militanlarını temizleme; yerine 'güvenilir' CHP'lileri yerleştirme yolunu tuttu. Bu hakim sınıfların kendi arasındaki iktidar dalaşmasında 'oloğan' bir yoldu. Bu temizleme hareketi, MC'yi, özellikle de MHP'yi rahatsız etti. MC parti, özellikle de MHP CHP'nin uzun süre hükümette kalması halinde; devletçarkını önemli ölçüde ele geçireceğini görerek; hükümeti alışıya etme çabalarını başlattı. Bunun için, hükümetin 'güçsüzlüğünü ispatlama' ve emperyalistlere ve onların uşaklarına kendilerini yeniden alternatif olarak gösterme yolunu tuttular. Hükümetin güçsüzlüğünü ispatlamak için, MHP'li faşist komandolar aracılığı ile geniş çapta silahlı saldırı, ve kışkırtma eylemlerine girişildi. MHP'li faşist komandolar, devletçarkı içindeki yerlerinden yararlanarak, devrimcilere karşı terör eylemlerini yoğunlaştırdılar. Türkiye, her gün faşist saldırılar sonucu iki üç kişinin öldüğü, bir ülke haline geldi. Ecevit hükümeti hükümet olduktan bu yana faşistler tarafından öldürülen devrimcilerin sayısında sıçramalı bir artış oldu. MHP'li faşistler, Malatya'da olduğu gibi, kendi adamlarını, kendi örgütlerini bombalayarak, halkın birbirini kırmaya için ortam yaratmaya çalıştılar ve çalışıyorlar. MHP'li faşistlerin terör eylemlerine paralel olarak, ülkemizde Amerikan emper-

yalızmine uşaklık edenlerin esas siyasi temsilcisi durumunda olan AP'nin Başkanı Demirel'de hükümete karşı siyasi saldırılarını yoğunlaştırdı. "Hükümetin güçsüzlüğü" her gün verdiği demeçlerde baş konu haline geldi. Şu sözler, son dönemde Demirel'in her toplantıda tekrarladığı sözlerdir: "Hükümet fiilen yok, şeklen var bir hayalettir."

Hükümet iş başına gelirken enkaz değil, zengin bir miras almıştır. Bu hükümet partizanlığı devletin her kademesine kanser gibi yaymıştır. Pahalılık çekilmez hale gelmiştir. İşsizlik hızla artmış, iş hayatı felce uğramıştır. Ayıplı ve tükenmiş bir hükümete ömür verenlerin, destek olanların, onun vebalini taşıyanların bile takatları, solukları keşilmiştir.

TRT hükümetin ayıplarını yamamaya

Ecevit hükümeti faşizmin uygulayıcısıdır

devamı 7. sayfada

MÜCADELE GAZETESİ YASAKLANABİLİR
AMA BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI
MÜCADELE DURDURULAMAZ

Protesto yürüyüşü Frankfurt

Bilindiği gibi faşist Ecevit hükümeti Mayıs ayı içinde Bakanlar Kurulu kararıyla "Baskı ve Sömürüye Karşı Mücadele" gazetesinin Türkiye'ye girmesini yasakladı. Ecevit hükümeti, 'Mücadele' gazetesini Türkiye'ye girmesini yasaklamakla iki amaç ulaşmak istemektedir: Birincisi: Mücadele gazetesini, B. Almanya'daki Türkiyeli işçilerin tek kitle teşkilatı olan ATİF'in yayın organı olarak; tutarlı anti-faşist, anti-emperyalist bir tavır takınmaktadır. Mücadele gazetesini Ecevit hükümetinin faşist, emper-

yalist uşağı yüzünü somut olarak teşhir etmekte, tek yurtuluş yolunu demokratik halk devrimi olduğunu açıklamaktadır. Hakim sınıfların Ecevit hükümeti bu gerçeğin yayılmasından korkmaktadır. Onlar Mücadele gazetesini Türkiye'ye girmesini yasaklayarak, gerçeğin yayılmasını engellemek istemektedir.

İkincisi: ATİF izlediği doğru kitle siyaseti ile, kurulduğundan bu yana devamlı güçlenmiş; bir çok kitle eyleminde komprador, patron-ağa devletini teşhir etmiş, B. Almanya'daki sınıf mücadelesinde de Türkiyeli işçileri seferber etmeye çalışmıştır. Gereki B. Alman emperyalist burjuvazisi Türkiye'deki uşaklarına karşı yürütülen demokratik halk devrimi mücadelesinin desteklenmesi; gerekse Türkiyeli işçilerin B. Alman kadim sınıf mücadelesine aktif olarak katılması-Batı Alman emperyalist burjuvazisinin işine gelmemektedir. B. Alman emperyalist burjuvazisi ve onların devleti, çeşitli yollarla burdaki örgütlenmemizi ve mücadelelerimizi engellemeye çalışmaktadır. Burdaki mücadelemizi engelleme yolunda emperyalist burjuvazinin bir metodu da, mücadelemizi kangüs göstermek, legal demokratik kitle örgütlerimizi yasaklayarak, dağıtmaktır. Bunun için B. Alman tekelci sermayesinin devleti, ATİF ve ATÖZ gibi demokratik kitle örgütlerini gizli örgütlerle ilişkisi olduğu gibi iddialar ileri sürmekte; çeşitli bahanelerle dernek lokallerini

devamı 5. sayfada

MÜCADELE DURDURULAMAZ!

MESAJLAR

TUTUKLU DEVRİMCİLER

MÜCADELE GAZETESİ ENGELLENİR
HALKIN MÜCADELESİ ENGELLENEMEZ

Emekçi kardeşler, Bacılar, Yurtseverler
Öğrenciler .

Bugün güzel yurdumuz Türkiye, emperyalist uşağı Türk hakim sınıfları komprador patronlar ve toprak ağalarının faşist zulmü altında inlemekte . Yurdumuzun zenginlikleri halkımızın alın-teri emperyalistler ve onların uşağı Türk hakim sınıfları tarafından sömürülmekte, Kürt milleti ve milli azınlıklar üzerinde Türk hakim sınıflarının azgın milli zulmü sürmektedir. Ve bizleri de emperyalistlere sattılar yurdumuzdan uzakta, halkımızdan uzakta baskı altındayız. Fakat başta Türkiye proleteryası olmak üzere halkımız baskı ve sömürüye boyun eğmiyor eğmeyecek Halkımızın bir parçası olan bizler de öyle .

Türk hakim sınıflarının B.Avrupacı kanadının temsilcisi olan faşist Ecevit hükümeti, B.Almanya 'daki demokratik haklarımızı kullanarak oluşturduğumuz ATİF in yayın organı olan "Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE" gazetemizin Türkiye'ye girmesini yasakladı. Kendini demokrasi havarisi ilân eden Ecevit'in ve onun faşist hükümetinin gerçek yüzünü bir kere daha ortaya çıkı. Zamlar ilân edilmeyen sıkı yönetimler işkenceler, düşük taban fiyatları ve daha niceleri Ecevit hükümetinin faşist yüzünü, halk düşmanı yüzünü defalarca göstermişti.Mücadele gazetemizin yasaklanması bu gerçeği bir kez daha ortaya koydu. Şapka düğümü kel göründü .

Faşizm ,Ecevit hükümetiyle,hakim sınıfların şu caya bu kanadının hükümet olmasıyla ortadan kalkmayacak.Faşizmin kökünü kazayacak olan halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesinin zafere ulaşmasıdır. Ve bu mücadele zafere ulaşacaktır.

Biz ,bugün İngiltere'de tutuklu bulunan Türkiyeli ve Kıbrıslı dört devrimci olarak "Mücadele" gazetemizin yasaklanmasına karşı yürüttüğünüz demokratik ve haklı mücadeledenize,sizden uzakta olarak sizlerle birlikeyiz

İşçi arkadaşlar, Yurtseverler,Öğrenciler, 2 Temmuz 1978'de İngiltere'deki Türkiyeli öğrenciler, demokratik federasyonlarını kurmak için genel kurullarını topladılar. Bu toplantıya ATİF, ATÖF ve BTÖB' den arkadaşlar desteklerini verdiler. İKTÖF içinde örgütlü Kıbrıslı arkadaşlar,İran'lı arkadaşlar enternasyonal dayanışmanın örneğini vererek katıldılar.

Fakat kurulacak federasyon, İngiliz emperyalist burjuvazisinin çıkarlarına ters düşüyordu. Çünkü onun gerçek yüzünü teşhir etme onun saldırılarını, demokratik hakları kullanarak göğüsleme temelinde kuruluyordu. Kurulacak federasyon sahte TKP nin uzantısı İTÖF ve İTİB de örgütlenmiş, Rus sosyal emperyalizminin uşağı sosyal faşistlerin'de çıkarlarına ters düşüyordu. Çünkü onların uşak ve faşist yüzünü teşhir etme temelinde kuruluyordu. Bu federasyon İngiliz emperyalist burjuvazisi ve Türk sosyal faşistleri el ele verdiler, bir komplo, bir provakasyon düzenlediler.

Türk sosyal faşistleri toplantı, yerine, toplantı kapısına kadar,İngiliz polisinin koruması altında getirildi. Ve bu provakasyon ortamında İngiliz faşist po-

lisi toplantımıza saldırdı. Bu saldırı , plânlı bir saldırdır. Bu saldırı, demokratik haklarımıza, örgütlenme hakkımıza yapılan bir saldırdır. Bu saldırı sosyalist maskeli faşist köpeklerin açıktan açığa İngiliz polisiyle işbirliği yaptığı bir saldırdır.

Çürüyenler, kokuşanlar, kurtuluşu bu yollarda ararlar. Onlar için başka yol yok. Halka saldırmak, halka karşı birleşmek, provakasyon.. tüm bunlar, onların hayatlarını uzatmak için başvurdukları adı yollardır. Fakat boşa çaballıyorlar.Onlar için kurtuluş yok, onların ölümü yakın, istikbal bizindir. Biz işçilerin, yurtsever öğrencilerin, biz halkların . Arkadaşlar,

Bu saldırı sonucu pekçok arkadaşımız tutuklandı. Şimdi biz, üç Türkiyeli ve bir Kıbrıslı devrimci halâ hapisteyiz . İkisi kefaletle olmak üzere diğer arkadaşları serbest bırakmak zorunda kaldılar. Bizi'de serbest bırakmak zorunda kalacaklar. Çünkü biz halkımızın boyun eğme ruhuyla hapisanede'de mücadeleyi sürdürüyoruz. Demokratik haklarımızın elimizden alınmasına, bu saldırının halkların gözünden gizlenmesine mücadele etmeyeceğiz. İşte bunun için elimizdeki imkânlar dahilinde mücadele ediyoruz,açlık grevindeyiz. Tüm gerçekler ortaya çıkana, hapisten çıkana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz. İngiliz emperyalist burjuvazisinin, faşist Türk hakim sınıflarına teslim etmek amacıyla yurtdışı etmeye çalıştığı Numan Al tekin arkadaşımıza oturma izni verilinceye kadar açlık grevimizi sürdüreceğiz. Halk düşmanı basının bu saldırıyla ilgili yarıyıkları yalanlar onlara geri yalattırılınca kadar açlık grevimiz sürecektir. Hak verilmez alınır. Haklarımızı alacağız.

Arkadaşlar,

İngiltere'de bize karşı girişilen bu saldırı yurtdışında bizlere karşı girişilen saldırıların sadece biri. Bugün Fransız emperyalizmi'de bir arkadaşımızı yurtdışı etme kararıyla hapiste tutuyor. B. Almanya'da pekçok arkadaşımız mahkemelerde,hapishanelerde. Neden?

Çünkü, demokratik haklarımızı savunuyor, zalimlere boyun eğmiyoruz. Emperyalistler ve onların uşakları tüm bu saldırılarla bize boyun eğdireceklerini sanıyorlar. Yanılıyorlar. Halkımız ve onun bir parçası olan bizler, mücadelemizi her türlü zorluğu göğüsleyerek sürdüreceğiz .

Biz hapishanede halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini, emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı mücadelesini, dünya halklarının emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadelesini destekliyoruz.

Açlık grevimizi,bunun bir parçası olarak görüyoruz.

Londra, Brixton Hapishanesinde tutuklu devrimciler.

BTÖB

Arkadaşlar,

BTÖF (Britanya Türkiye Öğrenciler Federasyonu) olarak,Ecevit hükümeti tarafından alınan,ATİF yayın organı,"Baskı ve Sömürüye Karşı Mücadele" gazetesinin Türkiye'ye sokulmama kararını şiddetle protesto ediyoruz.Ecevit hükümeti,bu tip faşist tedbirlerle,Türkiye halkının yükselen mücadelesini durdurabileceğini zannediyorsa yanılıyor.

Ezilenler,sömürülenler,sınıflar ortaya çıktığından bu yana baskı ve sömürüye karşı mücadele vermişlerdir.Bugün yurdumuzda yokluk,yoksulluk,baskı,sömürü kol gezmektedir.İşsizlik gün geçtikçe artmaktadır. Halkımız,yurtdışına göçe itilmekte,geçimini yabancı ülkelerde aramaya zorlanmaktadır.Dilini,yolunu bilmediği bu ülkelerde de baskı ve sömürü devam etmektedir.Aşırı kardan başka bir şeyi gözü görmeyen kapitalistler,işçileri horlamakta,işgücünü ucuzca kapatma yolları aramaktadırlar.İşçiler arasında ikilik yaratmakta,mücadelelerini bölmeye çalışmaktadırlar.Mücadele gazetesini,Federal Almanya'daki Türkiyeli işçilerin birliğini sağlamak,ve onların ekonomik ve demokratik hakları için mücadele etmelerini sağlamak için uğraşmaktadır.Kitlesine,kurtuluş için doğru yolu göstermekte,onları hakim sınıfların peşine takmamaktadır.İşte Ecevit'i ve hükümetlerini gıcıklayan da budur.Daha seçimler öncesi,CHP ve Ecevit'in gerçek niteliğini ortaya koyan,Mücadele gazetesinin Türkiye'ye girmesinin yasaklanması şaşkırtıcı değildir.Ama Mücadele gazetesinin yasaklanması,doğru görüşlerin yok edilmesi,halkın mücadelesinin durdurulması demek değildir.Hakim sınıflar,çöküşlerini bu şekilde belki geciktirebilirler,ama asla önleyemezler.Türkiye halkının zaferi er-geç muhakkaktır.Halkın mücadelesini hiç bir şey engellemeyecektir.

LTİD

İşçi Arkadaşlar,

Ecevit,iktidara geldiği günden bu yana, gerçek yüzünü açıkca ortaya koydu.'Demokrasi','özgürlük','reform' palavralarının ne anlama geldiği gayet iyi anlaşıldı.Ecevit,dün 'demokrasi' çıkırtkanlığı yaparken,bugün bizzat kendisi faşizmi uygulamaktadır.

Amerikancı faşistlerle dalaşması,onların geçen dönem içinde ele geçirdikleri mevzileri,geri almak içindir.Ülkü Ocaklarının kapatılması,Ecevit'in anti-faşist olmasından değil,MHP'li faşistlere karşı olmasından dolayıdır.Bugün asıl baskı,devrimcilere,onların örgütlerine ve bir bütün olarak halka yapılmaktadır.Demokratik kitle örgütleri kapatılmakta,devrimciler,yurtseverler,hapse atılmakta,işkenceden geçirilmektedir.Yani halkın örgütleri dağıtılmaya çalışılmakta,mücadelesi bastırılmaya çalışılmaktadır.Ülkede yokluk,yoksulluk,işsizlik gün geçtikçe artmaktadır.Ecevit'de emperyalist ülkeleri kapı kapı dolaşmakta,hakim sınıflar için krediler,yardımlar(!) aramaktadır.Ecevit ve partisi diğer komprador patron-ağa partilerinden ve liderlerinden farksızdır.Halktan yana değil,emperyalistlerden,parababalarından yanadır.

İşte bunu,çok daha önceden tesbit eden ve Ecevit'i teşhir eden Mücadele gazetesinin Türkiye'ye sokulması yasağının konması bu nedenledir.Çünkü,Mücadele gazetesini,Federal Almanya'daki Türkiyeli işçilerin tek demokratik kitle örgütü olarak,kitlesine doğru yolu göstermektedir.Halkı,hakim sınıfların bir kanadının peşine takmak için uğraşmamakta,bütün olarak hakim sınıflara karşı çıkmaktadır.Mücadele gazetesini,komprador patron-ağa iktidarı yerine,halk iktidarını savunmaktadır.Tüm bu nedenle,hakim sınıflar,Mücadele gazetesinden hoşlanmazlar.Onların bugünkü hükümeti olan Ecevit hükümeti de işte bu nedenle Mücadele gazetesini yasaklamıştır.Ama,halkın bağımsızlık ve demokrasi için sürdürdüğü kavgayı yasaklayamayacaktır.Halkın mücadelesi,gün be gün yükselecektir. Ta,ki zafere ulaşana dek.

Arkadaşlar,

Biz,LTİD (Londra Türkiyeli İşçiler Derneği) olarak,Mücadele'ye konan yasağı lanetle karşıyoruz,mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Mücadeleniz,mücadelemizdir.

İKTÖF

İŞÇİ ARKADAŞLAR ;

Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye girmesinin yasaklanması bizi şaşkırtmadı. Çünkü Mücadele gazetesini Türkiye halkının bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini destekledi ve halen'de desteklemektedir.

Mücadele gazetesini baskı ve sömürüye karşı çıkı. Türkiye halkının kurtuluşunun ancak demokratik halk devrimi ile gerçekleşeceğini vurguladı. Halk düşmanlarını teşhir etmeyi görev bildi.

Halk düşmanları yüzlerinin teşhir olmasından korkarak Mücadelenin Türkiye'ye girmesini yasakladılar. Çünkü Mücadele gazetesini F. Almanyadaki işçiler halk düşmanlarını teşhir etmekle kalmadı, doğru demokratik kitle örgütü anlayışını yaymakla yetinmedi. Aynı zamanda Türkiye'deki Türkiye halkına da ulaştı ve gerçekleri gösterdi.Halk düşmanları bunun için Mücadelenin Türkiye'ye girmesini yasakladı.Yalnız şunu iyi bilmelidirlerki Mücadelenin Türkiye'ye girmesinin yasaklanması Türkiye halkının bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini durduramaz. Onların koydukları yasaklamalar kendilerini halkın ezmesini önleyemeyecektir.

Türkiye halkı er veya geç mücadelesini başarıya ulaştıracak bağımsız ve demokratik Türkiye'yi kuracaktır.

Mücadele gazetesi aynı zamanda halk saflarında oldukları halde Türkiye halkının bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini saptırmaya onu hakim sınıflarının bir kanadının peşine takmaya çalışan sahte devrimcilere karşıda iyi bir cevap verdi. Onlar halkı C.H.P nin kuşruğuna takmaya çalışırken Mücadele C.H.Pnin halk düşmanı yüzünü gösterdi ve şimdi süreç içinde gelişen olaylar da C.H.P'nin öteki partiler gibi komprador ve toprak ağalarının bir partisi olduğunu, halk düşmanı olduğunu, Avrupa ve özellikle F.Almanya Emperyalistlerine uşaklık ettiğini ispatladı.

Arkadaşlar, İKTÖF olarak enternasyonal bir ruhla mücadelemizi destekler Mücadele gazetesine konan yasakları Türkiye halkına yapılmış bir saldırı olarak protesto ederiz.

YURTDIŞINDA TÜRKİYELİ YURTSEVERLERE YAPILAN SALDIRILAR

PARİS

Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği'nin faşistlerin saldırısı ile ilgili çıkardıkları bildiriye aşağıda alıntılar yapıyoruz.

YURTSEVER ARKADAŞIMIZ DERHAL DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!

22 Haziran 1978 Perşembe günü, Paris'de Gazetecilik okulunda, azıllı faşistler Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliğinden ilerici-yurtsever öğrencilere saldırdılar. Bu saldırıda, uzantı maskeli faşist diktatörlüğün parantoları olan Elçilik, Konsolosluk, ve Öğrenci Müfettişliğinin desteğini alan Milliyetçi Hareket Partili faşist komandolar 15 kişi kadardı. Faşist saldırı, ilerici-yurtsever öğrencilerin kararlı direnişi ve Türkiyeli emekçilerin dayanışması sonucu püs-kürtüldü.

Amerikan emperyalizminin yeminli uşakları olan halk düşmanı faşistler, bu saldırıda bıçak, sopa, zincir ve bunlar gibi çeşitli aletler kullandılar. Faşistlere elebaşılık yapan Nebi Vural, Bilgen, Necdet Atakan daha önce de Tours şehrinde FTÖB-Tours Şubası üyelerine saldırmışlar, bir öğrenciyi bıçakla yaralamışlardı. Yine geçen yıl Osman Salih... adlı faşistler 20 Haziran 1977 Pazar günü, 15-16 Haziran 1970 şanlı işçi direnişinin yıldönümü ile ilgili bildiriye Türkiyeli Kitleye dağıtan ilerici-yurtseverlere küfür edip saldırmışlar, bir yurtseveri yumurklamışlardı. Bütün bunlar, Türkiye'de olduğu gibi faşist saldırıların Fransada da arttığını, faşist kurumların elçiliğinin, konsoloslüğün ve öğrenci müfettişliğinin faşistlerin yanında yer aldığını göstermektedir.

İlerici, Yurtseverler, Demokratlar

Bazı yurtsever öğrencilerin isimlerini elçiliğe ve polise bildiren faşistler, bıçaklı, sopalı saldırganlar oldukları halde elçiliğin desteğiyle davacı olmuşlardır. Elçilikte eli kanlı zorbalardan "saldırıya uğradığını" Emperyalist burjuvazinin polisine bildirmiştir. 23 Haziran Cuma günü Fransız polisi, okul etrafında sıkı tedbir alarak ilerici-yurtseverler üzerinde tam bir baskı ve terör uygulamaya girişmiştir. Bıçaklı, zincirli saldırganların yanında yer alan polisler, faşistlerin güvenliğini sağlamak için her şeyi yapabileceğini ortaya koymuştur.

Aynı gün saat 17,30 da polisler, orada bulunan FTÖB üyesi bir yurtseveri yakalayıp götürmüşler, üzerinde mobilet zinciri bulunduğu için "ülke huzurunu bozmak, adam dövmek, saldırıda bulunmak, silah sayılan alet taşımak" gibi gerçeklerle hiç bir ilgisi olmayan bahaneler uydurup tutuklamışlardır. Daha sonra baskıyla ifade alınmış, söyledikleri polis tarafından değiştirilerek yazılmıştır. Çünkü, arkadaş, ifade verecek yazılanı denetleyecek kadar Fransızca bilmemektedir. Savcı, faşistlerin, polislerin ve özellikle de elçiliğin söylediklerine dayanarak raporunu hazırlamıştır. Arkadaşımızı polisin mahkemeye sevk etmesi gerekirken, savcı elçiliğin telefonu üzerine derhal getirilmesini polise bildirmiştir. Arkadaşımız 24 saat dolmadan cumartesi 12,30 da apar topar ve savunmasız olarak yargılanmış, "suçüstü" mahkemesinde bir ay hapis cezası verilmiştir. Ay-

nı saatlerde durumu öğrenmek, gerekeni yapmak için komiserliğe giden avukata polisler, hiç bir bilgi vermemişler, mahkemeye çıkarılacağını gizlemişlerdir. Pazartesinden itibaren onu görebilecekleri, gerekeni yapabilecekleri yalanını ileri sürmüşlerdir. Bütün bunlar, olayın başından sonuna kadar elçiliğin-faşistlerin ve polisin işbirliğiyle hazırlandığını ve elçiliğin örgütümüz FTÖB'ü kapattırmaya amaçladığını göstermektedir.

İlerici bir öğrenci olan Ö.Öğuz FTÖB'ün faal bir üyesiydi. O, tüm yurtsever öğrencilerin haklarını, ülkelerindeki halklarının devrim mücadelesine bağlı olarak savunmaktaydı. Fransız emperyalistlerinin yabancılara uyguladığı ırkçı-faşizan baskılara karşı mücadele etmekte, öğrencilerin birlikte örgütlenmesini savunmaktaydı. O, emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme ve her türlü gericiliğe karşı, uluslararası işçi sınıfı önderliğinde ezilen halkların safında yer alıyordu. Onun bu durumu, faşistlerin ve Fransız emperyalistlerinin rahatını kaçırdı. Gericici güçler arkadaşımıza komplo hazırlayarak onu zararsız hale getirmek istediler. Böylesi tutuklama ve cezalandırmalar bizleri mücadelemizden alıkoyamayacak, aksine mücadele azmimizi daha da güçlendirecektir.

Bu gibi tutuklama ve yargılamalar Fransa'da karşılaştığımız ilk olay değildir. Bu anti-demokratik baskılara ilericilere, özellikle tüm yabancılara uygulanmaktadır. İrkçı-faşizan baskılara Fransız emperyalistlerinin devletinin demokrasi maskesini her geçen gün biraz daha aşağı çıkarmaktadır. Ve devletin polis devleti olma yolunda hızla ilerlediğini göstermektedir.

Ö.Öğuz, uydurma bahanelerle haksız yere yargılanmıştır. Gericici güçlerin işbirliği sonucu hazırlanmış olan suçlamalar asılsızdır. Arkadaşımızın ayrıca sınır dışı edilme ihtimali vardır. Bizler FTÖB olarak Ö.Öğuz'a yapılan anti-demokratik uygulamaları şiddetle protesto ediyor, verilen cezanın kaldırılmasını ve derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz. Tüm ilerici, demokrat, yurtsever örgüt ve kişileri haklı talebimizi desteklemeye çağırıyoruz. Bunun için toplanan imzaları şu adrese yollayınız.

ADRES : U.E.T.F. A.H.Engin, 6 Place St. Michel. 75006 Paris/FRANCE

- Ö.ÖĞUZ'UN CEZASI KALDIRILMALI VE DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!
- KAHROLSUN FRANSTZ EMPERYALİSTLERİNİN ANTI-DEMOKRATİK BASKILARI!
- KAHROLSUN FRANSTZ EMPERYALİZMİ!
- KAHROLSUN ELÇİLİĞİN, KONSOLOSLUGUN, MUFETTİŞLİĞİN FAŞİST BASKILARI!
- KONTR-GERİLLA MIT, MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI DAĞITILMALIDIR!
- İŞKENCECİ VE KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!
- KAHROLSUN EMPERYALİZM VE FAŞİZM!
- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AGA DEVLETİ!
- YAŞASIN HALKIMIZIN DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!
- YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ DEVRİM MÜCADELESİ!
- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

FRANSA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ

BÖBLİNGEN

25. 6.1978 Tarihinde Böblingen ve çevresi Türk İşçileri derneği faşistler tarafından saldırıya uğramıştır. Olaya hırsızlık süsü vermek isteyen faşistler içinde üç beş kuruş bulunan kumbarayda kırmışlardır. Olay hakkında görüştüğümüz yönetim kurulundan bir arkadaş; olayın nedenlerini kimler tarafından yapıldığını kısaca şöyle anlattı: Bundan bir süre önce derneğimizi bir siyasi partinin bürosu durumuna getiren tekkeci yönetim kurulunu oy birliği ile aşağıya ettik. Yönetime bizim gelmemiz Alman Tekelci burjuvazisinin uşakları Arbeiter Wohlfart, Türkdanış ve kendilerine Halkçı Devrimci diyenlerin hoşuna gitmedi. Çünkü yeni yönetim kurulunun dernek anlayışı kendilerinin tekke anlayışına taban tabana zıttı. Bizler kitle derneklerinin kitlenin mallı olmasını demokratik ve ekonomik sorunlarımızı çözmeye yardımcı olmasını, halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemesi gerektiği savunuyorduk. Bu anlayışla çalışan derneğimizi hakim sınıflara korku salmaya bağladı. Bunun için ne yapıp yapıp derneğimizin çalışmalarını engellemeleri lazımdı. Önceleri derneğimizin elin'de olan çay ocağı ve mutfağı elimizden aldılar, giderek salonun anah-tarlarında el koydular. Bunlar böylece bizlere ekonomik baskı yaparak yıldır-caklarını zannettiler. Ama boşunaydı. Bizler doğru ve haklı olduğuna inindiğimiz mücadelemizde geri adım atmadan devam ettik. Bu onları dahada çılgına çevirdi. Bizlere bu seferde siyasi baskı yapmaya başladılar. I.G-Metall'in grevinde işçilere grevin niçin ve amacının ne olduğunu anlatmak için tertip ettiğimiz toplantı ve I Mayıs hakkındaki seminer Arbeiter Wohlfart ve Türk danış tarafından dernek bütçesini yapamaz diye yasaklandı. Bütün bunlardan sonra işi dahada azıtan bu uşaklar derneğimize Türkiyeli faşistler saldırtmışlardır. Saldırıyı hırsızlık olarak nitelleyen polisin tavrından da çıkardığımız kadarı ile bu derneğimize açıkça yönelmiş bir saldırıdır. Çünkü Türkdanış kumbarası (Pencerenin önünde görülüyor.) 5-6 bin DM değerindeki fotokopi makinesi, derneğimizin televizyon, teksir makinesi vs el vurulmamış. Buna rağmen bunun adı bir hırsızlık olduğumu söylemek bu saldırıya ortak olmak demektir.

Arkadaşların anlattığı ve bizlerin olay yerinde yaptığımız incelemeler'de gözteriyor ki bu derneğe yapılan saldırı ilk değildir sonda olmayacaktır. Bundan evvelde B. Alman polisinin faşistlerin ve sosyal faşistlerin anti faşist anti emperyalist nitelikteki derneklere saldırmış ve üyelerinin bir kısmında zindana atmıştır.

Saldırıdan sonra yönetim kurulunu toplayan dernek hemen olayı teşhir eden bir bildiri yayınlamıştır. Ayrıca 1.7.1978 de dernek lokalinde birde basın toplantısı yapılmıştır. Çok sayıda izleyicinin bulunduğu basın toplantısında Sindelfin - gen Zeitung, Böblingen Zeitung Hürriyet ve Mücadeleden birer muhabir katılmışlardır. Söz alan konuşmacılar genellikle saldırının derneği çalışmalarına yönelik olduğunu, faillerinin Arbeiter Wohlfart, Türk danış ve Faşistler olduğunu vurgulamışlardır. Ayrıca defalarca derneğe yeni bir yer veriyemesi için başvurulduğunu söyleyen arkadaşlar bu başvurunun belediye tarafından dikkate alınmadığını ve kendilerine yeni yer verilmediğini, bunun içinde saldırıda onların paylarının bulunduğunu anlatmışlardır. Ayrıca ayda yaklaşık 5-6 bin DM tutarındaki çay ocağı gelirininde Arbeiter Wohlfart ve Türkdanış tarafından özel çıkarları için harcandığını söylemişlerdir. Basın toplantısına gelen sosyal faşistler ve kendilerine halkçı devrimci diyenler yine kafaları bulandırmak ve halk düşmanlarını girin göstermek için ellerinden gelen bütün sahtekarlığı yapmışlardır. Ama bunların sahtekarlığını oradaki yurtseverler teşhir etmişlerdir. Bunun için bu sahtekarlar ve halk düşmanı sosyal faşistler kurtuluşu kaçmakta bulmuşlardır. Geldikleri gibide toplantı sona ermeden defolup gitmişlerdir. Basın toplantısında sorulara cevaplayan ve olayı anlatan dernek başkanı arkadaş daha sonra derneklerinin en kısa zamanda yapacağı bir kongreyle Almanyada Türkiyeli işçilerin tek kitle teşkilatı olan ATIF'te toplanacaklarını ve buradaki tüm derneklerinde ATIF çatısı altında toplanması gerektiğini savunmuş-tur.

İNGİLTERE

İNGİLİZ POLİSİ VE SOSYAL FAŞİSTLER BTÖF GENEL KURULUNA SALDIRDI

Demokratlar, Devrimciler... BTÖF (Britanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu), kurucu Genel Kurulu, İngiliz emperyalistlerinin polislerinin ve Rus sosyal emperyalizminin uşakları Türkiyeli sosyal faşistlerin saldırısına uğradı. Devrimci öğrenciler ve işçiler, bu saldırıya karşı yiğitçe direndiler. Bu saldırı sonucunda 2 si Kıbrıslı 7 si Türkiyeli 9 devrimci, İngiliz polisi tarafından tutuklandı. tutuklanan devrimcilerden beşi daha sonra serbest bırakıldı.

Bu saldırı, faşistlerin ve sosyal faşistlerin emperyalistlerle ortaklaşa yurtdışındaki Türkiyeli devrimci işçilere ve öğrencilere karşı yoğunlaşan saldırılardan biridir. Daha bir ay önce, Fransa'da devrimciler, MHP li faşistlerin saldırısına uğradılar. MHP li faşistlerin bu saldırısından sonra Fransız polisi, iki Türkiyeli devrimciyi tutukladı. Tutuklanan devrimcilerden biri, Fransız emperyalistleri tarafından yurtdışı edilmek isteniyor.

BTÖF GENEL KURULUNA SALDIRI NASIL GERÇEKLEŞTİ ?

İngiltere'deki Türkiyeli öğrencilerin ekonomik ve demokratik talepleri uğruna mücadelelerini, emperyalizme ve sosyal emperyalizme ve hertürlü gericiliğe karşı mücadele ile bütünleştiren devrimci öğrenciler, örgütlenmenin gereğini kavramışlar ve bu uğurda çalışmalar yürütüyorlardı. İTÖF-İTİB içinde örgütlenmiş sosyal faşistler, İngiltere'deki Türkiyeli öğrencilerin demokratik kitle federasyonu çalışmalarını engellemek için yıllardır devrimci öğrencilere karşı çeşitli saldırılar düzenlediler. Bu saldırılarını çoğu kez İngiliz polisinin kanatları altında gerçekleştirdiler. Bütün bu saldırı ve provakasyonlara rağmen devrimci öğrenciler, federasyon kurucu kurulunu, 2 Temmuzda yapmaya karar verdiler. Genel kurulu, çeşitli bildiri ve afişlerle kamuoyuna duyurdular. Sosyal faşistler, genel kurul öncesi etrafa korku yaymaya yapılan toplantıları engellemeye çalıştılar.

Toplantı günü, daha toplantı başlamadan polisler, havayı gerginleştirmek için

devamı 5. sayfada

ECEVİT'İN DIŞ GEZİLERİ

ECEVİT HÜKÜMETİNİN ÇOK YÖNLÜ POLİTİKASI, EMPERYALİZME BAĞIMLILIK POLİTİKASIDIR

Ecevit hükümetinin 6 aylık icraatı döneminde içte olduğu gibi dışta da Türkiye önemli gelişmelere sahne oldu.

Batı Avrupa'daki emperyalistlerin özellikle de Batı Alman emperyalizminin uşağı CHP hükümet olur olmaz devraldığı "enkaz" (!) düzeltmek amacıyla, emperyalistlere elini avucunu açarak kredi anlaşmalarına girişti.

Emperyalistler, Türkiye'ye sermaye ihracında adeta birbirleriyle yarışıyorlar. Bu nedenle; gerek emperyalistlerin Türkiye'yi ziyareti, gerekse Ecevit'in emperyalist devletleri ziyareti yoğun bir şekilde devam ediyor. Bu karşılıklı, nazikane iadei-ziyaretlerin ortaya çıkardığı gerçek; Türkiye giderek emperyalizme daha da fazla bağlanmıştır.

İşte yapılan karşılıklı ziyaretleri ve yapılan anlaşmaları tek tek inceleyerek somut durumu kısaca tahlil edebiliriz.

Bilindiği gibi CHP hükümet olur olmaz, ilk elde Federal Almanya Devlet Bakanı Wischevski, Türkiye'ye gelerek Ecevit ile kredi anlaşmasına oturdu; 130 milyon marklık kredi anlaşması bir çırpıda imzalandı. Daha sonra ki, gelişmeler içerisinde; Ecevit, ayağının tozu ile B. Almanya'ya bir ziyaret yaptı. Bu önemli ziyarette önemli kararlar da alındı. Ecevit, B. Alman Başbakanı Schmidt ile beraber yaptığı basın toplantısında B. Almanya ile Türkiye'nin dost olduğunu, bu dostluğun çıkar birliği ötesinde bir dostluk olduğunu, B. Almanya'nın her zaman Türkiye'ye dostça elini uzattığını, en kötü gününde bile Türkiye'yi yalnız bırakmadığını şimdi de yalnız bırakmayacağına inandığını belirtti. Nitekim ikili görüşmelerde B. Almanya, Türkiye'ye silah yardımı ile birlikte, toplam 1 milyar markın üzerinde bir olanak sağlamayı kabul etti. Bunun 280 milyon markı kredi biçiminde, 500 milyon markı silah borcu ertelenmesi, 560 milyon markı da savunma kredisi için 1978 ve 1979 da verilebilecek ek fonlar halinde. Bunun dışında B. Almanya Türkiye'ye 30 milyon liralık hizmet dışı araç verecek (kamyon, çeşitli hafif silahlar, gemiler vs.) Temmuz ayı içerisinde 70 bin kamyon Türkiye'ye sevk edilecek. Ayrıca 100 milyon marklık askeri yardım anlaşması bu aylar içerisinde Bonn'da imzalanacak.

Anlaşmaların ardından Schmidt, verdiği demeçlerde; B. Almanya'nın Türkiye'ye daha fazla yardım etmeyi (!) düşündüğünü geniş çapta sermaye ihracı olanaklarının araştırıldığını belirtti. Schmidt, bu arada Amerikan emperyalistlerinin Türkiye'ye 4 yıldır uyguladığı askeri araç-gereç ambargosu kararını da eleştirerek, B. Almanya'nın bu konuda elinden gelen her yardımı (!) yapmaya hazır olduğunu belirtti. Ecevit'in B. Almanya'ya yaptığı ziyaret ve onun B. Alman tekelci burjuvazisinin temsilcileri ile yaptığı anlaşmalar, B. Alman emperyalist sermayesinin Türkiye'ye yerleşmesinde önemli bir aşamadır.

Ecevit, B. Alman emperyalist efendilerine ziyaretini tamamladıktan sonra; hemen hiç vakit kaybetmeden ABD'li emperyalistlere bir ziyaret yaptı. 30-31 Mayıs tarihleri arasında Washington'da toplanan NATO zirvesine katıldı. Ecevit, onur başkanlığı koltuğunda oturduğu için değil, fakat yaptığı anti-komünist konuşmalarla emperyalist efendilerine güvence verdi. Uşaklıkta kusur etmeyen Ecevit, Washington doruğunun en ilgi çeken, en çok sözü edilen kişisi haline geldi.

Ecevit, geziyi takip için Türkiye'den giden gazetecilere CHP iktidarının yabancı sermayeye karşı bir kompleksi olmadığını belirtti. Ecevit'in gerek sözleri gerekse canlı pratiği onun kimlere hizmet ettiğini ortaya koydu. Washington'dan New York'a geçen Ecevit, Türkiye'den alacaklı olan yabancı banka temsilcileri ile de bir görüşme yaptı. Türkiye'nin 2,5 milyar dolar borçlu olduğu büyüklü küçüklü 221 bankayı temsil eden Amerikan City Bank Başkanı Walter Wriston tarafından Ecevit'in onuruna (!) verilen yemekte Türkiye'ye ekonomik yardımın (!) önemi üzerinde duruldu. Görüşmelerin ardından Türkiye'nin 2,5 milyar dolar tutarındaki borcunun 7 yıl ertelenmesi konusunda banka temsilcileri ile görüş birliğine vardılar. Ayrıca bu bankalar Türkiye'ye 1978 finansmanı için bazı yeni kredi imkanları sağlayabileceklerini belirttiler. Diğer yandan Dünya Bankası, ormancılık ve hayvancılık alanlarında kullanılmak üzere Türkiye'ye 110 milyon dolar kredi açılmasını kabul ettiler.

Ecevit, City Bank'ın onuruna düzenlediği yemekte emperyalistlere şükranlarını bildiren bir konuşmasında şöyle

diyordu: "Banka yöneticileri Türkiye'nin durumuna yakın ilgi gösteriyorlar. Kendilerine ülkemizin ekonomik meseleleri hakkında bilgi verdim. Yöneticiler, borçlarımızın ertelenmesi konusunda anlayış içindedirler ve Türkiye'nin meselelerini şaşılacak kadar iyi biliyorlar".

Türkiye'nin borçlu bulunduğu 221 yabancı bankanın temsilcileri daha sonra Türkiye'ye gelerek yeniden 250-500 milyon dolarlık kredi açılmasını prensip olarak kabul ettiler.

İşte Ecevit'in ABD gezisi ve ardından milyarlarca akan sermaye ihracı.

Ecevit, bu arada Belçikaya'da bir ziyaret yaptı. Bu ziyarette bazı anlaşmalara varıldı.

Bu anlaşmalar uyarınca; Türkiye 'gelişmiş' Belçika sanayii ve teknolojisinden yararlanacaktır (!) "Hammaddelerin bol olduğu Türkiye'de Belçika sermayesi ile ortak alanlarda sözcüseli plastik, kauçuk ürünleri, tarım araçları, gübre elektronik araçlar, elektrikli araçlar, harp sanayii gibi alanlarda ortaklaşa yatırımlar (!) yapılacak".

Türkiye'de 4 Belçika sermayeli kuruluş bulunduğu ve 55 milyon dolar tutarındaki bu sermayenin toplam yabancı sermaye içinde ancak %2,4 oranında paya sahip olduğu bildirilen incelemede şöyle denilmekte: "Bu amaçlara ulaşılabilmesi için özellikle iki ülkenin iş adamları ve ticaret çevreleri temsilcilerinin zaman zaman yakın ilişkiler kurmalarına gereklidir. Ayrıca tanıtma çalışmalarına hız verilmeli karşılıklı varolan mekanizmalardan daha etkin bir biçimde yararlanılması gereklidir."

Türkiye'ye yoğun bir şekilde akan sermaye ihracı komprador patron-ağa devletinin içine düştüğü derin ekonomik krizi geçici de olsa atlatmaya yetmiyordu. Bu nedenle Ecevit, bütün gücüyle emperyalist devletleri ziyarete devam ederek kredi almaya devam etti.

Ecevit ve beraberindeki heyet 16-17 Mayıs tarihleri arasında Viyanaya giderek kredi dilendiler. Viyana gezisi sırasında Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu ile Avusturya Maliye Bakanı D. Hannes Androsch arasında varılan anlaşma üzerine, Avusturya'dan 1 milyar 150 milyon şiling (1 milyar 720 milyon TL) sağlandı. Kredinin 500 milyon şilinglik kısmı (790 milyon TL) proje kredisi olarak kullanılacak, buna ek olarak 250 milyon şilinglik (395 milyon TL) bir program kredisi var. (Program kredisi ham ve yarı hammadde ithalinde kullanılacak) Geriye kalan 250 milyon şiling ise OECD (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü) konsorsiyumunda kararlaştırılan yardım (!) çerçevesine girmeyen Türkiye'nin Avusturya'ya olan borçlarının ertelenmesi için.

Ecevit, yoğun bir şekilde dış gezileriyle kredi dilenciliklerini başarılı bir şekilde sürdürürken bu arada Yugoslavya'ya da bir ziyaret yaptı. Bu ziyarette özellikle iki ülkenin 'dostluğu' 'kardeşliği' üzerinde duruldu, birbirlerini öven karşılıklı parlak laflar edildi. Ekonomik konularda ise; "...Her iki taraf ekonomilerine yararlı olacak bir biçimde endüstrileri arasında endüstriyel işbirliği ile ortak girişimler kurulup özendirilmesinin yararlılığını ve gereğini de vurgulamışlardır..." şeklinde görüş birliğine varıldı.

Ecevit'in emperyalistlere yaptığı ziyaretlerin en önemlilerinden biri de Rus sosyal-emperyalistlerine yaptığı ziyareti.

Bu ziyarette Rus sosyal emperyalistleri ile Türkiye arasında önemli kararlar alındı. Bu görüşmelerde ekonomik, siyasi ve kültürel alanda belgeler imzalandı.

3 yıllık bir süreyi kapsayan bu ekonomik belge uyarınca, Rus sosyal-emperyalistleri Türkiye'ye petrol verecek. Rus sosyal-emperyalistleri ile yapılan bu anlaşma diyor ki; "eğer Türkiye petrol borcunu buğday ve volframla ödeyemezse gerikalan kısmını dövizle öder". Bu anlaşmanın gerçek özü saçmalığı ortada. Türkiye kapı kapı döviz dilenirken Rus sosyal-emperyalistlerine borcunu dövizle (!) ödeyecek.

Bunun yanı sıra Türk Petrol Anonim Ortaklığına 50 milyon dolarlık malzeme yardımı yapılacak. Ticaret hacmi 350 milyon dolara çıkarılacaktır. Rus sosyal emperyalistleri Türkiye'ye gübre, demir-çelik ve gübre hammaddesi gibi temel mallar ithalinde çeşitli ödeme kolaylıkları gösterecek (!) Rus sosyal emperyalistleri bu anlaşma uyarınca Türkiye'ye yapacağı yatırımları artıracak.

5.-Demir-Çelik tesislerinin inşası, nükleer santral kurulmasını gerçekleştirecek. Buna karşılık, Türkiye Rus sosyal emperyalizmine buğday, hayvan, et ihraç edecek. Ekonomik belge bunları içeriyor. Siyasi belgenin içeriği ise; iki ülkenin

karşılıklı saygı ve iç işlerine "karışma-ma" !, toprak bütünlüğü, iki ülkenin topraklarını karşılıklı olarak birbirlerine karşı bir saldırı alanı biçiminde kullanılmamasını kapsamaktadır.

Ecevit, bu ziyaretin dönüşünde verdiği demeçte şöyle diyor: "SSCB ile yaptığımız görüşmeler ve vardığımız sonuçlar, öyle inanıyorum ki, yalnız bu iki komşu ülke arasındaki dostluk ilişkilerini ve karşılıklı güven ortamlarını ve çeşitli alanlardaki işbirliğini geliştirmekle kalmayacak, aynı zamanda ülkelerimizin uluslararası ilişkilerde yumuşamaya ve dünya barışına önemli bir katkısını da oluşturacaktır."

Ecevit'in parlak laflarla övdüğü Rus sosyal emperyalizmi, bugünkü durumuyla Türkiye'yi kendine bağımlı hale getirmekte adım adım mevziler kazanmaktadır. Yapılan anlaşmalar, Türkiye halkının daha da sefilleşmesi yolunda atılan adımlardır. Bugün Ecevit, bir yandan harıl harıl döviz darboğazını aşmak için kapısını aşındırmadığı emperyalist devlet bırakmamışken, Rus sosyal emperyalizmine borcunu 'mal ile ödeyememe durumunda döviz ile ödeyeceğini' taahhüt etmiştir. Şurası açıktır ki, bu mümkün olmayacaktır. Bunun sonucu, Türkiye Rus sosyal emperyalizmine giderek daha da bağımlı hale gelecektir. Birakalım döviz, Türkiye'de adam başına 10 gr. et düşerken Ecevit, Rus sosyal emperyalizmine et, hayvan, buğday, vermeyi söylemektedir. Bu durum Türkiye halkının açlığa, işsizliğe daha çok itildiğini açıkça göstermektedir.

Rus sosyal emperyalistleri, Türkiye'yi ekonomik olarak ve dolayısıyla siyasi olarak kendilerine bağımlı hale getirmek gayesiyle, zor durumda olan Türkiye'ye 'yardım' etmek istemektelerdir. Onların 'yardımı' öz olarak diğer emperyalist güçlerin 'yardımlarından' farklı değildir. Yapılan anlaşmalar, Türkiye'ye akan sermaye ihracı komprador patron ve toprak ağalarının içine düştüğü çıkmazdan kurtarmayacaktır. Türkiye halkının emperyalizme, sosyal emperyalizme, feodalizme ve her türlü gericiğe karşı verdiği mücadeleye gün geçtikçe gelişmekte ve büyümektedir.

ECEVİT HAKKARI YOLUNDA

Ecevit'in Köylüye Ulaşım Projesi "sivil sıkı yönetim"

Ecevit bu kadar yoğun dış gezilerinden fırsat bularak Hakkari'nin Şemdinli kazasını da ziyaret etme fırsatını bulabildi.

Ziyaretin nedeni doğu Anadolu'da gerçekleştirilecek "köylüye ulaşım projesini" (!) başlatmak. Bu da Ecevit Hükümetinin attığı palavralardan bir tanesidir. Ecevit ve maiyeti Şemdinli halkına bir takım palavralar atarak, vaatlerde bulundular. Bunların hiçbirinin gerçekleşmeyeceğini Şemdinli halkı da çok iyi bilmektedir.

Ne emperyalistlerin akan kredi muslukları, ne de komprador patron ağa devletinin palavraları Türkiye halkının kurtuluşunu gerçekleştirmeyecektir. Türkiye halkının kurtuluşunun yolu komprador patron ağa devletinin demokratik halk devrimiyle yıkılmasından geçmektedir.

-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ!
-KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK!
-YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!
C.NEDİM

MÜCADELE'Yİ

OKU OKUT

ABONE OL

ABONE BUL

ABONE ŞARTLARI:

1 YILLIK 12 DM

6 AYLIK 6 DM

dernek YK üyelerinin evlerini basarak aramak tadır. Amaç gözümüzü korkutmak; ve çalışmamızı kanunsuz ilan etmektir. Mücadele gazetesinin yasaklanması-Batı Alman emperyalist burjuvazisinin burdaki mücadelemizi kanunsuz ilan edebilmesi için atılmış bir adımdır. Türkiye'ye girişin yasaklanması kararının, Ecevit'in Federal Almanya'ya gezisinden hemen sonra alınması; bu kararın B. Alman emperyalistleri ile Türkiye'deki uşaklarının danışıklı olarak aldıkları bir karar olduğunu göstermektedir.

Mücadele gazetesinin yasaklanması, demokratik haklarımıza, Yurtdışındaki örgütlenmemize karşı girişilmiş bir saldırıdır.

Bu saldırı karşısında tek doğru tavır, demokratik haklarımızı sonuna dek savunmak; kararın kaldırılması için mücadele etmektir.

İşte bu anlayıştan hareket eden ATİF ve ATÖF olmak üzere ve diğer kitle örgütleri Mücadele gazetesinin Türkiye'ye girişinin yasaklanmasını protesto etmek için bir kampanya başlatıldı.

Bu kampanyanın önemli eylemleri den biri 8 Temmuz'da, Frankfurt'ta yapılan yürüyüş oldu. Yürüyüşe B. Almanyanın her yanından 800 kadar Türkiyeli işçi ve öğrenci katıldı. Mücadele gazetesi yasaklanabilir, ama baskı ve sömürüye karşı mücadele durdurulamaz temel şiarı altında yapılan yürüyüşe, İngiltere, Avusturya, Fransa, Belçika'dan da Türkiyeli işçiler katıldılar. Yürüyüş az sayıda İranlı, Afganlı, Alman devrimcisi de katıldı. Yürüyüş boyunca çoklu ile "kahrolsun komprador patron-ağa devleti" "kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm" "faşizme ölüm bağımsız demokratik Türkiye" "yaşasın enternasyonal dayanışma" gibi sloganlar atıldı. Marşlar söylendi. Yürüyüş boyunca, kenarlarda bildiri dağıtıldı. Mücadele gatesi satıldı. Bir çok yerde ara mitingler yapıldı. Konsolosluk önünde yapılan mitingte, yürüyüşe katılan işçiler, "faşist Ecevit" "faşist hükümet" "faşizme ölüm" sloganlarını attılar. Faşist konsolosu yüzlerce Alman polisi kordu.

Yürüyüş büyük bir disiplin içinde 3 saat kadar sürdü. Frankfurt/Römer de yapılan mitingte yürüyüş son buldu. Mitingte, ATİF ve ATÖF adına Almanca ve Türkçe birer yapıldı.

Mücadele gazetesinin yasaklanması ile ilgili olarak 19 Temmuz'da da Bonn'da bir basın toplantısı yapıldı. Basın toplantısında Mücadele gazetesinin Türkiye'ye girişinin yasaklanmasının sebepleri açıklandı.

Mücadele Gazetemizin Türkiye'ye girişinin yasaklanması ile ilgili olarak sürdürülen kampanya, bu karar kaldırılana dek sürecektir. Bununla yapılan eylemleri, önümüzdeki sayılarda da bildirmeye devam edeceğiz.

11 Ocak 1978'de "güven oyu" alıp türlü entrikalarla hükümeti kuran Ecevit, Muhalefette iken 2.MC hükümetinin yapmış olduğu zamlara karşı çıkmış, hükümeti kurduğu zaman "ucuzluk getireceğini, zamlara engel olacağını" vaad etmişti. 3. Ecevit hükümeti kurulur kurulmaz şimdiye kadar yaptığı vaadleri unutarak % 33 oranda liranın değerini düşürmüş, ardından tüm ihtiyaç ve tüketim maddelerine zam getirmiştir. Ecevit, yapacağı en acil işlerden birinin pahalılığı önlemek olduğunu söylemiş, gelişen olaylar ve Türkiye'nin içinde bulunduğu somut durum CHP hükümetinin tüm diğer konularda olduğu gibi bu konuda da sadece palavra attığını, hakim sınıfların yanında ve halkın karşısında olduğunu bize açık bir şekilde bir kere daha göstermiştir. Aşağıda Ecevit hükümetinin 6 aylık icraatı döneminde çeşitli maddelere yapılan zamları toplu halde vermeye çalışacağız.

Ekmek gramağı düşürülerek zam yapıldı. 1060 gramlık ekmek 800 grama düşürüldü. 510 gramlık ekmek 4 lira oldu.

Yemeklik yağ: Maliyet üzerine % 10 üretici kârı, % 5 toptancı kârı, % 5 de perakendeci kârı eklendi.

Zeytinyağına % 16, ete % 50 zam yapıldı. Toz şeker 16 lira 20 krş.; piring 35 lira, sütun litresi 15-20 lira arasında; 500 lira olan peynir, buzhaneden çıktıktan sonra 1200 liraya çıktı. Elmanın toptan fiyatı 25 lira, Armut 13 lira, sivri biber 14 lira, dolmalık biber 12 lira, kemer patlıcanı 20 lira, bezelye 15 lira olmuştur. Geçen yıl 16 lira 50 krş. olan fındık, bu yıl 28 liraya çıkmıştır.

Besin maddeleri son 1 ayda % 9,5 arttı. Yılbaşından bu yana % 33,8; son bir yıl -lık dönemde de % 72,5 arttı.

Isınma aydınlatma harcamaları son 1 ayda % 9,4; yılbaşına göre % 19,2; 1977'ye göre de % 70,9 yükseldi.

Elektriğe kilowatt başına 11 krş. zam geldi.

Zonguldak ve Çatalağzı kökenli iyi nitelikli taşkömürü 1850 liradan; Amasra taşkömürü 1200 liradan; linyit tonu 310-720 liradan; Soma linyitleri 240-670 liradan; Seyitömer linyitleri 400-480 liradan satılacaktır. Isıtımda kullanılan linyitlerin fiyatları ise, üretilen bölgelere göre tonu 175 ile 440 lira arasında değişecektir. Demir çelik koklarının tonu 3400 liradan; Gazhane kokları sanayi için 2450 liradan, ısıtma için 2000 liradan; Kok tozları 900 liradan satılacaktır.

Yakacıklara % 93,6; Madenlere % 85,9 zam geldi.

Tüketici fiyatları artışı % 7,9; Yılbaşından bu yana % 23,3; 1978'de aylık olarak Ocak'ta % 23, Şubat'ta % 5,1, Mart'ta % 4, Nisanda % 9,7, Mayıs'ta % 7,9 arttı.

Ev bakımı harcamaları Mayıs ayında % 16,7, yılın ilk 5 ayında % 40, son bir ayda % 65,3 arttı.

Ev eşyası fiyatları Mayıs'ta % 3,6,

1978'in ilk 5 ayında % 21,1 arttı. Deterjanlara % 50, havagazına % 100 zam geldi.

Giyim harcamaları Mayıs ayında % 6,9; Yılbaşına göre artış % 33,6 arttı.

Temizlik sağlık harcamaları son 1 ayda % 8,2; yılbaşına göre % 33 arttı.

Lokanta ücretlerine % 30 zam geldi. Bunlardan başka orman ürünleri sanayiine; lastik, kimya, temel madenler sanayiine % 30 ile % 50 arasında zam geldi.

Ankara'da fiyatlar Mayıs ayında % 3-2 arttı. Böylece yılın ilk 5 aylık dönemindeki artış oranı % 21,5'e vardı.

Ankara geçinme endeksi ise Mayıs ayında % 11,1 arasında yükseldi. Bu artış "rekor" nitelikte oldu.

Mayıs ayı içinde İstanbul geçinme endeksi % 5,2 oranında arttı. 5 aylık artış oranı da % 20,8'e çıktı.

İstanbul'da, gıda maddeleri fiyatları Mayıs ayı içinde % 5,6; giyim eşyası fiyatları ise % 3,3 oranında yükseldi.

Görüldüğü gibi faşist Ecevit hükümetinin getirdiği faşist zamlara uzun uzun yorum yapmaya gerek yoktur.

Ecevit Hükümeti bir yandan emperyalist efendilerinin isteklerine uyarak planlı bir şekilde halkımızın sırtına azgın zamları yüklerken, diğer taraftan hakim sınıfların faşist sendikalarından olan TÜRK-İŞ ile işçi ücretlerini dondurma yolunda "Toplumsal anlaşma" adı verilen anlaşma yapmıştır.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halkımız bu zamları sırtında hissetmekte, bunlara karşı direnişleri yükselmektedir. Faşist MC hükümeti aynı MC gibi sömürüye karşı verilen mücadeleyi baskı ve terörle boğma yolunu tutmaktadır.

Ecevit ve tüm hakim sınıf partilerinin bahsettikleri "refah", komprador patron ve toprak ağalarının refahıdır.

Halk için kurtuluş, hakim sınıfların şu veya bu kanadının peşine takılmak değildir. Kurtuluş kendi bağımsız gücüne dayanarak, örgütlenerek, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine katılmaktır.

E.SADIK

HALKIN KURTULUŞU'nun YALAN VE İFTİRALARI ÜZERİNE

Halkın Kurtuluşu' adlı bir gazete, 1 Mayıs'tan sonra çıkan sayılarından birinde şunu iddia etmektedir:

"B. Almanya'da yapılan 1 Mayıs yürüyüşlerine ATİF adındaki bir grup, 15-20 kişiyi işçi sınıfı düşmanı; DGB'yürüyüşüne katıldı."

Önce şunu belirtmek gerekir ki; ATİF herhangi bir 'grup' değil, B. Almanya ve B. Berlin'deki 18 işçi derneğinin içinde barındırılan; B. Almanya ve B. Berlin'deki Türkiyeli işçilerin tek demokratik Federasyonudur. HK'nun en azından B. Almanya'daki taraftarları bunu bilmektedir. ATİF'den 15-20 kişilik bir grup olarak söz etmek gerçekleri çarpıtmaktır.

HK'nun ATİF'in işçi düşmanı DGB yürüyüşüne katıldı iddiasına gelince;

ATİF 1976 da kurulduğundan bu yana DGB'ye karşı tavır takınmış, işçi sınıfı düşmanı yüzünü teşhir etmiştir. ATİF programında şöyle denmektedir:

"Çeşitli B. Alman sendikaları; ve B. Alman sendikalar birliği (DGB) bu teşkilat işçilerin mücadelesine önderlik edecek yerde, onların mücadelesini desteklemekte, B. Alman emperyalist devletine hizmet etmektedirler.

- DGB bizzat kendisi B. Almanya'nın ikinci büyük bankası Bank Für Gemein wirtschaf'tın, büyük inşaat firmalarından Neue Heimat'ın, CO-OP isimli satış mağazalarının sahibi tekelleri sermayedardır! (ATİF 2. Genel Kurul Belgeleri, sayfa 35)

ATİF 1 Mayıs arifesinde yayın organı Mücadele su çağırışı yapmıştır.

"1 Mayıs'da sendikaları patronların örgütü haline getiren sendika ağalarına karşı muhalefet et. Sendika yürüyüşlerinin muhalefet bloğuna katıl." (Mücadele sayı 20)

ATİF'in DGB hakkında takındığı tavır budur.

ATİF 1 Mayıs yürüyüşlerine bölgesel olarak, sendika muhalefeti bloğuna katılmış; katıldığı bütün yürüyüşlerde toplam olarak 3 bin civarında Türkiyeli yurtsever ATİF saflarında yürümüştür.

Gerçekler bunlardır. Yalan ve iftira ile ATİF'e kara çalmaya çalışan HK bula-nık suda balık avlamaya çalışmakta:

B. Almanya'da güçlü(!) olduğuna taraftarlarını inandırmaya çalışmaktadır. Ama gerçekler inatçıdır, ve yalanla gerçeğin üzeri örtülemez.

YALAN VE İFTİRA, İŞÇİ SINIFI DÜŞMANLARININ KULLANDIĞI METODLARDIR!

B.ŞAHİN

BTÖB Genel Kuruluna Saldırı baş tarafı 3. sayfada

toplantı salonunun önünde arabalarla doluşmaya başladılar.

Sözde "muhtemel" bir saldırıya karşı tedbir alıyorlardı. Toplantı olumlu bir hava içinde yürürken, sosyal faşistler, B. Almanya ve Fransadan getirdikleri güçlerle solagan atarak geldiler. Polis, sözümlerine bir an sosyal faşistleri durdurdu. Daha sonra polislerle birlikte sosyal faşistler, topluca salona doğru yürümeye başladılar. Sosyal faşistlerin salona girmelerini engelleyen devrimcilere polisler, aniden saldırıya geçtiler. Ve birkaçını tutuklamaya çalıştılar. Devrimciler polisin bu saldırısını protesto ettiler; direndiler. İngiliz polisi, çok önceden toplantıyı dağıtma kararını vermişti. Çok geçmeden hazır durumda bekletilen silahlı, köpekli çok sayıda polis, olay yerine geldi. Sosyal faşistler, kapıda slogan atarken polisler salona girdiler.

Devrimcilere yumrukla, copla vurmaya başladılar. Polisin bu saldırısına karşı yiğitçe direnildi. İki Kıbrıslı yedi Türkiyeli devrimci tutuklandı.

Arkadaşlar,

Sosyal faşistler, BTÖF genel kurulunu ve böylece İngiltere'deki Türkiyeli öğrencilerin örgütlenmesini ne pahasına olursa olsun engellemek istiyorlardı. Çünkü BTÖF, batılı emperyalistlere olduğu kadar sosyalist maskeli sosyal emperyalizme de karşıdır. BTÖF, yalnız klasik tipte faşizme karşı değil; aynı zamanda faşizmin sosyalist maskelisine sosyal faşizme'de karşıdır. İşte bundan dolayı sosyal faşistler, BTÖF'e azgınca saldırıyorlar.

BTÖF, emperyalizme, komprador komprador, kapitalizme, feodalizme karşı; halk demokrasisinden ve bağımsızlıktan yanadır. BTÖF, her türlü emperyalist sömürden arınmış ve halk demokrasisinin hüküm sür-

düğü bağımsız ve demokratik bir Türkiye için mücadele ediyor. Bu ise; Türkiyenin yer altı ve yerüstü zenginliklerinin, Türkiye halkının iligine kadar sömürülmesinde önemli bir payı olan İngiliz emperyalizmini rahatsız etmektedir. İngiliz emperyalistleri, işte bu nedenden dolayı Türkiyeli devrimcilere ve onların örgütlerine saldırıyor. Arkadaşlar

ATİF ve ATÖF, İngiliz emperyalistlerinin ve sosyal faşistlerle birlikte İngiltere'deki türkiyeli öğrencilere ve onların demokratik federasyonu BTÖF'e karşı saldırısını şiddetle kınar, tutuklanan devrimcilerin derhal serbest bırakılmasını talep eder. İngiltere'deki devrimci öğrencilerle omuz omuza olduğunu bildirir.

ATİF ve ATÖF, BTÖF'ün kurulmasını Batı Avrupa'da öğrenim gören Türkiyeli öğrencilerin tek bir kitle örgütünde birleşmesi yönünde ileri doğru atılmış bir adım olarak değerlendirir.

Yurtdışındaki Türkiyeli öğrencilere karşı faşist saldırılar, mücadelemizi durduramaz.

Arkadaşlar;

İngiliz emperyalistlerinin ve sosyal faşistlerin Türkiyeli devrimcilere karşı giriştiği saldırıyı telefon ve telgrafla protesto edelim. Tutuklu bulunan devrimcilerin serbest bırakılmasını talep edelim.

Tutuklanan devrimcilerin serbest bırakılması için 10 Temmuzda başlatılan açlık grevini destekliyelim,

TUTUKLANAN DEVRİMCİLER DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR.

KÖLN

ARKADAŞLAR

28. 5.1978 tarihinde Köln ve çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği 2.genel Kurulunu yaptı. Kongre Derneği başkanı arkadaşın açılış konuşması ile başladı. Gündem devrim şehitlerinin anısına saygı duruşuyla devam etti. Dernek başkanı arkadaş, geçen devreki çalışmalarındaki eksiklikleri, geçen getirdi. Bundan böyle Köln ve çevresi Türkiyeli İşçiler derneği; emperyalizme, komprador kapitalizmine, feodalizme ve her türlü gerici karşı, halk demokrasisi ve bağımsızlık için mücadele eden her milliyetten Türkiye halkının yanında olduğunu ve bu doğrultuda daha kararlı mücadele edeceğini kararlaştırdı.

Dernek bu durumları göz önünde bulundurarak daha faydalı çalışma yapabilmesi için bir dizi olumlu kararlar aldı. bu kararlar arasında; bir gençlik kolunun kurulması, genç arkadaşların emperyalist yoz kültürden arınması ve halkımızın verdiği halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde yerlerini almaları için gereklidir. Kadınlar kolunda bu amaca hizmet etmek için oluşturulmalıdır. Halkımızın bir parçası olan analarımız, bacılarımız orta çağdan kalma baskılara maruz kalmakta "Saçı uzun akli kısa, Elinin hamuru ile erkek işine karışma" gibi gerici propagandalarla kadınlarımız hiçe sayılmaktadırlar.

Bunun için kadınlar ve erkekler omuz omuza mücadele etmelidirler. Genel kurulda ayrıca B.Almanya'da'ki ve B. Berlinda'ki Türkiyeli işçilerin tek kitle teşkilatı olan ATIF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) üye olunmasına oy birliği ile karar verildi. Bu kararlardan başka; emperyalist ve feodal yoz kültüre karşı halkımızın öz kültürünü yaymak ve geliştirmek için çeşitli kültürel çalışmaların yapılmasında kararlıdır.

Daha sonra söz alan arkadaş sunları söylemiştir. Derneğimizin 2.genel kurulu dünyada ve Türkiye'de sınıf mücadelesinin önemli boyutlara ulaştığı bir dönemde yapılmıştır. Emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin ve her türlü gericiğin dünyayı paylaşmak için oluşturdukları bir karşı devrim vardır. Bu karşı devrimci cepheye karşı Kapitalist ve Revizyonist ülkelerdeki işçi sınıfı -sömürge, yarı sömürge, yarı feodal ülkelerdeki ezilen halklar devrimci bir cephe oluşturmalıdır.

Bu karşı devrimci cepheye karşı Kapitalist ve Revizyonist ülkelerdeki işçi sınıfı -sömürge, yarı sömürge, yarı feodal ülkelerdeki ezilen halklar devrimci bir cephe oluşturmalıdır.

Bu karşı devrimci cepheye karşı uluslararası işçi sınıfı çekmekte; işçi sınıfı ezilen halkları etrafında toplamakla, karşı devrimci cephenin zincirlerini zorlamakta ve yer yer kırılmaktadır.

İŞÇİ ARKADAŞLAR YURTSEVERLER

Yukarıda kısaca anlattığımız gelişmeler ve baskılar sınıflar arasındaki zıtlıklardan kaynaklanmaktadır. Sömürü ve baskının ortadan kalması için halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine destek olalım, kurtuluşu 'Demokratik Halk Devrimindedir'. Köln'deki biz Türkiyeli İşçilerin tek kitle örgütü olan Köln ve Çevresi Türkiyeli İşçiler derneğinde birleşelim.

YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ
KAHROLSUN EMPERYALİZM -SOSYAL
EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK
KAHROLSUN GERİCİ YABANCILAR KANUNU
KAHROLSUN BATTI ALMAN EMPERYALİZMİ
YAŞASIN KÖLN İŞÇİ DERNEĞİ
YAŞASIN ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER
FEDERASYONU ATIF

Bu arada Köln Belediye başkanının derneğe karşı takındığı tavırda sert bir şekilde eleştirildi. Almanyanın diğer şehirlerinde olduğu gibi burada da Türkiyeli işçilerin sorunlarını burada eden, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleyen derneğimize anti demokratik baskılar yapılmakta böylece bizleri mücadelede alı koacaklarını bizleri zilletmektedirler. Şöyle ki: Bundan bir süre önce belediye başkanı derneğin yerinin yıkılacağını bahane ederek bizleri dışarı atmak istemiştir. Ama bizleri bu kararlı tavırları sonunda geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Köln İşçi derneğinin kongresi BİRLİK MÜCADELE ZAFER ŞİARLARIYLA sonuçlanmıştır.

FRANSA

TURİST İŞÇİLERİN ÖRNEK MÜCADELESİ

Paris 2 Arandisman'da bir konfeksiyon atölyesinde çalışan turist işçiler "HAK VERİLMEZ ALINIR" doğru anlayışından yola çıkarak direnişe geçtiler. Tüm zorluklara rağmen aralarında sağlam bir birlik oluşturarak çeşitli haklarını elde ettiler.

Biz turist işçiler Türkiye'de tüccar ağa faizci ve tefeciden baskı olarak tarlamızı, eşyamızı, malımızı satarak binbir zorlukla buraya gelmeye mecbur edildik. Kimilerimiz işçi olma vadiyle kandırıldık, hıdut kâpılarından dönmeğe göze alarak getirildik.

Çalıştığımız işyerinde bize yapılan baskılara, azgın sömürüye, işten atılma ve polis korkusuyla sesimizi çıkaramıyor, boyun eğiyorduk. Patron bizim birleşmemiz için her türlü yonteme başvuruyordu. Her birimize ayrı ücret veriyor, kendine yakın olanı parayla satın alıyor, istediğini işten atıyordu. Kişisel olarak bu baskılara direnmek isteyen oldu isede derhal işine son verildi. Ses çıkaran olursa polis yakalatacağını, hatta dışarıdan parayla tuttuğu adamları vasıtasıyla dayak attıracağını söylüyordu. Cumartesi, pazar demeden gece gündüz çalışmamıza rağmen aldığımız ücret çok düşüktü. Bu baskı ve sömürü bizi bütünleşmeye itiyordu. Tek tek patrona direnirsek başarıya ulaşamayacağımızı işten atılacağımıza pratikte görmüştük.

Ancak birleşerek, tek vücut tek yumruk olursak haklarımızı almak mümkün olurdu. Biz ne kadar kanun dışı çalışıyorsa da patrona bizi kanun dışı çalıştırdığından toplu halde direneme olursa işten atamazdı. Diğer bir dayanağımızda patronun bir sürü kirli işler çevirmesiydi. Örneğin: çalışmayan tanıdık ve akrabalarını atölyede çalıştırıyor, mağazalardan işlerin çoğunu kaçak alıyor, vergi kaçak çığı v.s. yapıyordu.

Direniş için bütün koşullar uygundu ama bir pratik tecrübemiz olmadığından PARIS TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ "örgütlenme komitesi ile temasa geçtik ve mücadelemize destek olmalarını, yardım etmelerini istedik. Bütün hazırlıkları tamamladıktan sonra 19.6.1978 pazartesi günü 13.00 te atölyede üretimi durdurarak direnişe başladık ve patrona isteklerimizi belirttik.

Keyfi olarak işten atılmaları son verilmeli, işten çıkarılanlar tekrar işe alınmalı

İşçilerin üzerinde uygulanan baskılara son verilmeli.

Pazar günü mesai kaldırılmalı, mesai saatleri sabah 8.akşam 19.00 arası olmalı öğleden sonra 15.dakika çay-kahve molası verilmeli.

Saat ücreti düşük olanların ve parçabaşı fiyatların arttırılması

Yıllık 3000FF izin parası verilmeli.

İşler herkefe eşit şekilde dağıtılmalı. Yeni işçi alınırken işçi temsilciliğine danışılmalı.

Bu taleplerimizin yazılı olarak kabul edildiğine dair mühür ve imza ile belgelenmesi.

Patron daha ilk madde okunurken hiç birini kabul etmeyeceğini söyledi, hak taleplerimizi geri çevirdi, dinlemek bile istemedi. Bizim birliğimizi bozmak direnişimizi kırmak için her yola başvurdu. Hatta zaman zaman dışarıdan getirttiği köpekleri ile üzerimizi baskı kurmaya çalıştı. Bizim bu davranışımızla karnındaki çocuğunun düşmesine sebep olacağımızı söyleyerek çocuğunu şantaj aracı olarak kullandı. Ama çelikten birliğimiz ve kararlılığımız karşısında bunlar sökmeydi. Patron kararlı olduğumuzu, haklarımızı almadan direniş son vermeyeceğimizi bir türlü kabul edemiyordu. Daha sonra taleplerin bir kısmını kabul etti. Salı günü akşamına gelindiğinde artık çare olmadığını gören patron istek ve taleplerimizi kabul etmek zorunda kaldı.

Bu direniş sonunda şunu kavradık ki, biz turist işçiler örgütlü birlikte mücadele edersek haklarımızı söke, söke patronlardan alıriz.

Türkiye çeşitli emperyalistlerin yeraltı-yerüstü zenginlik kaynaklarını talan ettiği yarı sömürge, yarı feodal bir ülkedir. Emperyalistler, uşakları komprador burjuva ve toprak ağaları vasıtasıyla sömürülerini sürdürürlerken ülkemizi askeri, ekonomik, siyasal ve kültürel olarak kendilerine bağımlı kılmıştır. Kapitalist sistemde üretim kâr için yapıldığından, aşırı şekilde üretilen malların satılmaması dönem, dönem bu gibi ülkelerde ekonomik krizlere yol açar. Bu krizler, sömürge ve yarı sömürge ülkelerde kat kat daha fazla ekonomik krizleri doğurur. Bu gibi ülkelerde krizlerin devamlı oluşundan işsizlik, pahalılık'da devamlı artar. Çoğalan işsizler, kendi ülkelerindeki hakim sınıflara tehlike teşkil ettiğinden ve bu sınıfların dövizde olan olan ihtiyaçları yüzünden, gelişmiş kapi-

İNGİLTERE

BİRİTANYA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER FEDERASYONU KURULDU

Halkımıza

Britanyadaki Türkiyeli öğrencilerin demokratik, akademik ve ekonomik haklarını savunacak ve geliştirecek, halkımızın yürüttüğü halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine omuz verecek olan demokratik kitle federasyonumuz 2.Temmuz -1978 günü kuruldu.

Britanyadaki Türkiyeli yurtsever, demokratik öğrencilerin yürüttükleri anti-emperyalist mücadelenin bir üst aşaması olan Britanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu (BTÖF) kurucu genel kurulunun toplantısı İngiltere emperyalistlerini ve Rus sosyal-emperyalistlerinin uşakları sosyal-faşistleri iyice azdırdı.

Genel kurul öncesi çeşitli provakasyonlara girilen bu halk düşmanları bu provakasyonları boşa çıkarılınca 2Temmuz günü genel kurulumuza direkt silahlı saldırıya giriştiler. Çok sayıda silahlı ve köpekli polis genel kurul salonunu savaş alanına çevirdiler. Bu saldırıya karşı Türkiyeli ve Kıbrıslı yurtseverler yiğitçe direndiler; 7Türkiyeli, 2 Kıbrıslı yurtsever tutuklandı.

Bu saldırı Britanyada halkımız saflarındaki yurtseverlere yapılan ilk saldırı değildir. Geçtiğimiz yıllarda bugünkü federasyonumuzun kurulması için çalışan öğrenciler çeşitli defalar saldırılara uğradılar. Bir defasında İTÖF/İTİB içinde çöreklenmiş sosyal faşistlerin saldırısına karşı kendisini yiğitçe savunan bir arkadaşımız İngiliz polisi tarafından tutuklanıp 2 yıla mahkûm edilmişti.

Bugüne kadar hiçbir saldırı ve kayıp bizi yıldırmadı, bugünkü saldırı ve kayıplarımızda bizi yıldırmayacak. Biz yurtsever öğrenciler bilmekte ve inandırmaktayızki emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve uşakları halkımızın verdiği halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini durduramayacaktır. Dünya halklarının mücadelesi emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, ve her türlü gerici illiyet yokedecektir. Ülkemizde de çeşitli milliyetler halkımızın mücadelesi komprador patron-ağa iktidarına son verip, yerine bağımsız ve demokratik bir Türkiye yaratacaktır.

Yurtseverler, demokratlar, devrimciler, Hiçbir güç bizi Britanyadaki Türkiyeli yurtsever öğrencilerin birlik ve dayanışmasını geliştirmek, haklarımız için mücadele etmek ve halkımızın haklı mücadelesini desteklemek yolunda verdiğimiz mücadeleden alıkoymayacaktır.

talist-emperyalist ülkelere göçe zorlanırlar. Kanuni yolla gelme imkanları gelme imkanları kalktıktan sonra, gayri resmi yoldan gelmek zorunda kalan çeşitli milliyetlerden turist işçiler, buradaki yaşamlarını emperyalist burjuvazinin baskı, sömürü ve korkusu altında devam ettirmeye çalışıyorlar. Hiç bir gelecek garantisi olmayan heran yakalanma korkusu ile yaşadıkları turist işçilere yapılan baskılar, ne ilk nede sondur. Bu düzen devam ettikçe sürecektir. O halde bizlere çeşitli görevler düşmektedir. Genelinde aynı sorunlardan dolayı buralara gelmek zorunda kalan çeşitli milliyetlerden turist işçilerin tüm sosyal haklarını elde etmesi, Fransız emperyalist burjuvazisine karşı mücadele için de birleşmeye aynı zamanda Fransız işçi sınıfının ve diğer milliyetlerden işçilerin desteğini almakla olabılır. Özel olarak Fransa'daki Türkiyeli işçi ve turist işçilerin dayanıklılığı ve örgütsüzlüğü gözönüne alınarak bir dernek çatısı altında birleşmek, baskı ve sömürüye karşı ekonomik hakları için mücadele etmektir.

Bütün bu baskı ve sömürüye karşı ekonomik, demokratik haklarımız için mücadele ederken şunuda unutmayalım ki biz Türkiyeli işçi ve turist işçiler burada geçici olarak kalıyoruz. Er geç memleketimize dönmeyeceğiz. Bizim kurtuluşumuz ancak halkımızın kurtuluşuyla mümkündür. O halde Türkiye'de halkımızın yürüttüğü HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ desteklemeliyiz.

HAK VERİLMEZ ALINIR.
SEKİZ SAATLİK İŞGÜNÜ.
EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET .

PARIS TÜRKİYELİ
İŞÇİLER DERNEĞİ
"ÖRGÜTLENME KOMİTESİ"

IMPRESSUM: V.I.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach:360171

Banka hesap Nr.BERLİNER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 Konto Nr. 250/4298
Bankleitzahl:10070000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haupt Str. 159
1 Berlin 62

Halkımızın mücadelesini durduramaz baş tarafı 1.sayfada

çalışmakta,anarşik olayları saklamaktadır.

Bu hükümetin kendisini destekleyen derneklere,mihraklara borcu vardır,onun için olaylara teşhis koyamamaktadır. Anarşi görülmemiş boyutlara erişmiştir.

Dış borçların tecili laftan ibarettir. Sağlanacak olan krediler,yöneticilerin şahsına değil,devlete verilir.

Olayların arkasında komünizmin sinsisi ve haince gayretleri vardır. Motelde doğan hükümet çoktan can vermiştir.

Sıkıntıların kökü bu hükümettir,çare bu hükümetten kurtulmaktır.

Hükümetin yakasına,milletin yapışma zamanı gelmiş,hatta geçmiştir.

Hükümetin başı kendi hayal aleminde yaşamaktadır.Hükümetin başının uyrgezer hali ibret vericidir."

Görüldüğü gibi,Demirel 'çare'yi 'bu hükümetten kurtulmak'ta görmektedir.MC partileri için sorun bu kurtulmanın 'nasıl' olacağı sorundur.Demirel bunun bugünkü şartlarda,parlamentar yolla olanaksız olduğunun bilincindedir.Bunu,bir gazetecinin sorduğu "AP ye girmeye hazır 40 Milletvekili olduğu söyleniyor",ne dersiniz?" şeklindeki sorusuna verdiği "Siz 1 Milletvekili bulun getirin,ben 39 unu bulacağım;hükümeti devirecek güçte olsak bir gün beklemeyiz.Çünkü hükümetin kendisi mesele olmuştur."cevabıyla ifade etmektedir.MC partileri için geriye kalan seçenek,askeri bir darbedir.İşte darbe söylentilerinin kaynaklandığı somut ortam budur.Bu ortam aynı zamanda,MHP Başkanı kafatasçı-Turanca faşist Türkesin de verdiği demeçlerde "Bu hükümet çok yakında gidecektir" şeklinde ifadeleri ile de güçlendirilmektedir.

Ecevit hükümeti,bu durumda ordu ile ilişkilerini güçlendirmeye çabalamakta,hükümetin güçlü olduğunu ispatlamak için,devrimcilere saldırıları yoğunlaştırmakta,ilan etmeden sıkı yönetim uygulamaktadır.Ecevit yaptığı dış gezilerde,emperyalistlere ve sosyal emperyalistlere güvenceler vermiş;Türkiye'de emperyalist sömürünün selameti için bugünkü hükümetten daha iyi bir seçenek olmadığını e-fendilerine inandırmaya çalışmıştır.İçte emperyalizmin uşağı hakim sınıflara yani komprador patronlara ve toprak ağalarına güvence vermek için elinden gelen her şeyi yapmaktadır.Ecevit'in durum değerlendirmesi şöyledir :

"Ekonomiyi çöküntü halinde devraldık.Bütün sorunların kısa bir sürede çözümlenmesi beklenemezdi.Fakat ben Türkiye'nin yakında esenliğe çıkabileceğini umuyorum,Bunun belirtileri çeşitli alanlarda görülmeye başlanmıştır.

Hükümet kurduğumuzda 5 milyar dolar borç kapıya dayanmıştı.İhracatımız da 750 milyon dolar düzeyinde kalmıştı.Hükümetimiz bu darboğazı aşmada büyük adımlar atmıştır.Şimdiden Türkiye'nin borçlarını erteletmeyi başarmıştır.Bu,Türkiye'ye kazandırılan saygınlığın belirtisidir.

Şiddet eylemleri sürmektedir.Fakat bu konuda da önemli başarılar sağlamış durumdayız.Biz gelinceye kadar,Yüksek Öğrenim kurumlarında,hatta orta öğrenim kurumlarında ders yapılamıyordu.Bir,iki yıl öğrenim yapılamayan okullar vardı. Oysa bugün Türkiye'de içinde eğitim yapılamayan okul veya yüksek öğrenim kurumu istisna edilebilecek kadar azalmıştır.

374 bin öğrencinin üniversite giriş sınavlarına burunları kanamadan katılabilmiş olmaları umuyorum ki küçümsenmeyecek bir başarıdır.

Başta İçişleri Bakanı'mız olmak üzere,arkadaşlarımızla iç güvenlik kuvvetlerini ve önlemlerini daha etkinleştirmek üzere yoğun bir çalışmaya girmiş bulunuyoruz."

Görüldüğü gibi,Ecevit,'çare'yi 'iç güvenlik kuvvetlerini ve önlemlerini daha etkinleştirmek'te görmektedir.

Bugünkü dönemde,hakim sınıfların içinde buldukları parçalanmışlık,ve halkın mücadelesinin yükseldiği şartlarda;darbe söylentilerinin söylenti olarak kalması,darbeden daha büyük bir ihtimaldir.Hakim sınıfların tümü halkın mücadelesinin bastırılmasından yanadır.Ama bunların önemli bir bölümü bugün faşizme takılan parlamentar demokrasi maskesinin taşınmasından yanadır.Ecevit hükümeti,bugün hakim sınıfların önemli bir bölümünün güven ve desteğine sahiptir.Hakim sınıfların Batı Avrupalı kanadını teşkil eden bu bölüm,Ecevit'ten 'daha' enerjik tedbirler istemektedir.Hakim sınıfların Amerikancı kesiminin bir bölümü de Ecevit'i desteklemek,halk üzerine baskıların yoğunlaştırılmasını talep etmek yönünde tavır takınmaktadır.Bu kesimler,ilerde bir AP-CHP koalisyonunun ihtimalinin açık tutulmasını istemekte,bu iki büyük partinin 'terörizme' karşı birleşmesi gerektiğini savunmaktadır.Bu görüşün şampiyonluğunu Milli-yet gazetesinin baş yazarı Şakir Abdî İpekçi yapmaktadır.Fakat kısa dönemde AP-CHP koalisyonu da olanaksızdır.

Görünen odur ki,'satılmış/bağımsız' destekli,CHP hükümeti,bir süre daha hükü-

mette kalacaktır.Faşist baskılar yoğunla-caktır.Bu hükümetin uyguladığı sivil sıkı yönetim,önümüzdeki dönemde,halkın mücadelesinin yoğunlaştığı bölgelerde 'terörizme karşı mücadele' adına,resmi sıkı

yönetime dönüşebilir.Fakat hükümet teşhir olmamak için,bu seçeneği kullanmaktan elinden geldiğince kaçınmaya çalışacaktır. Bir bütün olarak bakıldığında,bugünkü darbe söylentilerinin- darbe için somut hazırlıklar olsa da-esas olarak,halkın mücadelesini bastırmak için ileri sürülen tehditler olduğu;ve bu tehditlerin son çözümlemede Ecevit hükümetini 'demokrasi-nin koruyucusu' göstererek,ona yaradığı görülür.Halbuki gerçek olan,'demokrasi meleği' pozunda CHP hükümetinin bugün hakim sınıfların tüm diğer hükümetleri gibi, devlet çarkı aracılığı ile faşizmi uyguladığıdır.

Halkımız,darbe tehditlerine;gerek MC'den gelen faşist saldırılara;gerekse CHP hükümetinin yoğunlaştırdığı faşist saldırılara pabuç bırakmayacaktır.

Hakim sınıflar için çare faşizmi yoğunlaştırmaktadır. Halk için çare ise,komprador patronların ve toprak ağalarının faşist devletini yık-maktadır.

Halkımız er geç,komprador patron-ağa devletini yıkacak;bağımsız ve halk demokrasi-nin hüküm sürdüğü bir Türkiye'yi ger-çekleştirecektir.

İ.SITKI

YÜRÜ YİĞİT İŞÇİM YÜRÜ

Al kazmanı küreğini
Vur yoksulu ezenleri
Kurtmak için sosyalizmi
Yürü yigit işçim yürü
Biz ezilen yoksullarız
Pir sultanın yolundayız
Kapitalizmi yıkacağız
Yürü yoksul köylüm yürü

Biz çalıştık onlar yedi
Patron ağa hepsi birdi
Yıkmak için bu devleti
Yürü şanlı işçim yürü

Babam köylü kardeş işçi
Bu devlet faşist devleti
Kurtmak için işçi devleti
Yürü yoksul köylüm yürü

Rıza derki haykıralım
Bilinçlenip bir olalım
Yoksulun hakkını alalım
Yürü dertli işçim yürü

ÇHC VSC çatışması Baştarafı 8.Sa.da

gibi Comecon'a vs. girmedik (girmeyecektir). Görüldüğü gibi, aynı durum karşısında iki ülke ve iki ayrı davranış görüyoruz. Biri "kurtuluş"u emperyalistlerin koltuğu altına girmekte görüyor, diğeri ise bu emperyalistlere ve revizyonistlere karşı açtığı mücadele bayrağını daha da yükseltiyor, yüceltiyor. Çünkü emperyalistlere, revizyonistlere karşı mücadele bayrağını en zor, en kötü durumlarda bile yükselten, yücelten Arnavutluk'ta siyasi iktidar devrimcilerin elinde.

Toparlayacak olursak:

Çin ile Vietnam arasındaki dost ilişkilerin, düşmanca ilişkiler sekline dönüşmesinin temel nedeni bu iki ülkedeki siyasi iktidarın revizyonistlerin elinde olmasıdır. Revizyonistler siyasi çıkarları gereği yan meseleleri esas meseleler haline getirerek halkları aldatmaya uğraşıyorlar. Yan meseleleri, kendi burjuva çıkarlarını gerçekleştirme yolunda bahane olarak kullanıyorlar.

Bu bakımdan, Çinlilerin ve Vietnamlıların iddia ettikleri şeyler gerici politikalarına kılıf olarak kullandıkları şeylerdir. Meseleyi diğer etkenlerinden soyutlayarak, bu meselede "haklı" veya "haksız" olana aramak, meseleye yanlış açıdan yaklaşmaktır.

Esas mesele, kolayca çözümlenebilecek ve çözümlenmesiyle de iki ülkenin halklarına fayda sağlayacak bir mesele, devrimci maskeli revizyonistler tarafından nasıl bir çıban başı haline getirildiğini görmek ve bu durumun sorumlularını ortaya çıkarıp dünya halklarına teşhir etmektir.

Çünkü bu meselede haklı taraf Çin ve Vietnam Halkları haksız taraf ise ufak bir meseleyi bu iki ve dünya halklarının zararına bir çıban başı haline getiren revizyonistlerdir.

DIPNOT:

Comecon Rus Sosyal Emperyalizminin çıkarları yönünde işleyen ve Batı Avrupalı emperyalistlerin "ortak pazar"ına benzeyen sözde bir ekonomik işbirliği örgütüdür.

Çekoslovakya İşgali baş tarafı 8.sayfada

Yine Rus sosyal emperyalistlerinin iddia ettiği gibi Çekoslovakya da işçi sınıfının bir devleti değil,aksine işçi sınıfının düşmanı bir devletti.

Bu anlamda 1968'de ne Sovyetlerde ne Çekoslovakya'da ne de Varşova ve COMECON içinde birleşmiş ülkelerden,işçi sınıfının devletinden,sosyalizmden bahsetmek abes olurdu.Rus sosyal emperyalistlerinin tüm bu demogojilerine sebep olan mesele onların emperyalist işgallerini gizlemek için yalan dolandı.

Rus sosyal emperyalizmi,Çekoslovakya'da karşı-devrim tehlikesinden bahsediyordu. Bu demogojinin gerçek bir payı vardı. Vardı ama,karşı-devrim tehlikesi 1968-lerde değil,1953'lerde idi.Onların iddiası gibi 1968'de değil, Stalin'in ölümüyle başlamıştır.

Karşı-devrim,1953-56 arası Stalin'in ölümünü izleyen Çekoslovakya Komünist partisinin önderleri olan Klement Gottwald,ve Antonin Zapotocy ölümleriyle doruğuna ulaştı.Kruşçov karşı-devrimci burjuva kliğine paralel olarak KP-Çekoslovakya içinde revizyonist klik olan Novotny kliği KP'sini gaspetti. Novotny kliği,Sovyetlerde olduğu sosyalist ekonomiyi tahrif ederek yerine kapitalist ekonomiyi getirdi.Kapitalist üretim şartları altında Çekoslovakya'da sürekli olarak ekonomik krizler baş gösterdi.Yapılan ekonomik planlar hedefine ulaşmadı.

Ekonomik krizlerin hüküm sürmesiyle; işçi sınıfının ve tüm emekçilerin yaşam şartları gittikçe kötüleşti.Sefalet aldı yürüdü,rüşvet,yolsuzluk,karaborsa gündeme girdi.Kuyruklar sokakları doldurdu. Adam sendecilik yaygınlaştı,adım adım sosyalist olarak öne sürülen her şeye açık düşmanlık yaygınlaştı.

Novotny kliğinin 10 yıllık hakimiyeti boyunca yaptığı temel değişiklikler onun siyaset çöplüğüne atılmasına yetti.Ve bu kliğin yerini Dubçek kliği aldı.

Dubçek kliği Kruşçov'un 20.Parti Kongresinde getirdiği burjuva çizgisine sarılarak;bunları daha açık bir şekilde savunmaya başladı.Bu burjuva kliği Kruşçov'un burjuva tezlerindeki sosyalizm maskesini kaldırarak "demokratik sosyalizm" adı al-

tında burjuva diktatörlüğünü açıkça sistemleştirdi.Dubçek,Rus sosyal-emperyalizminin hakimiyetinden kurtulup batılı emperyalist güçlere yaklaşma yönünde oldukça ileri adımlar attı.Bunu yaparken halkın sosyal faşist diktatörlüğe karşı kendini ve hoşnutsuzluğunu kendi iktidarı için kanalize etmeyi ihmal etmedi.

Dubçek kliğinin batılı emperyalistlere açık bir şekilde yanaşması,Rus sosyal-emperyalistlerini küplere bindirdi.Çünkü,Çekoslovakya gibi zengin bir pazarını kaybedecekti.Rus sosyal-emperyalizmini işgale zorlayan sebep işte buydu.Çekoslovakya gibi bir pazarı batılı emperyalistlere kaptırmak istemiyordu. Kısaca özetlersek işgal, emperyalist güçlerin pazar dalaşmasında,Rus sosyal emperyalizminin pazar kaybetme tehlikesinden kaynaklanıyordu.

Bütün bunları toparlayacak olursak ; Çekoslovakya işgali,Rus sosyal-emperyalizminin ve işgale katılan Varşova Paketi devletlerinin yüzlerine geçirdikleri 'sosyalizm' maskesini düşürdü;Sovyetler Birliği'nin lafta 'sosyalist'pratikte emperyalist bir güç haline dönüştüğünü ortaya koydu.

Varşova paktının esas olarak Rus Sosyal emperyalizminin emrinde NATO'dan hiç bir farkı olmayan sosyal emperyalistlerin hizmetinde bir askeri pakt olduğunu gösterdi.

Bu saldırı ve işgal şunu da gösterdi ki; hakim sınıflararası iktidar dalaşmasında hakim sınıfların iktidar olabilmeleri için peşlerine taktıkları halk hareketinin başarıya ulaşamayacağıdır.Bir halk ne kadar yiğitçe direnirse dirensin,eğer proletarya önderliğinde kendi öz örgütlenmesinden yoksunsa ve o halk ki,silahsızsa yenilgi kaçınılmazdır.

Silahsız ve örgütsüz halkın yenilgisinin kaçınılmazlığını gösterdi.

M.YILDIZ

ATIF'IN GREV VE HUKUKİ YARDIM FONUNA BAĞIŞTA BULUNALIM

ÇHC ; ASHC'NE YARDIMI KESTİ

Proleter enternasyonalizmi

Çin Halk Cumhuriyeti, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetine yaptığı ekonomik ve askeri yardımı kesti:

Çeşitli haber ajansları geçen ay içinde Çin Halk Cumhuriyeti'nin ASHC'ne yaptığı ekonomik ve askeri yardımı kestiğini bildirdiler. ÇHC Dış İşleri Bakanlığı olayla ilgili olarak yaptığı açıklamada bugüne dek ASHC'ne yapılan yardım konusunda şu bilgileri vermektedir:

"ÇHC ASHC'de 142 projenin tamamlanmasını üzerine almış, ve bunlardan 91'i tamamen gerçekleştirilmiştir."

"Ülkemizde tahıl sıkıntısı çekilmesine karşın Çin 20 yılda Arnavutluk'a 1,8 milyon tondan çok tahıl sağlamış, kendi gereksinimlerini bile karşılayamazken, Arnavutluk'a 1 milyon tondan fazla çelik mamulleri ve 10 bin traktör göndermiş, 335 bin kilovat gücünde enerji istasyonları kurmuş, kendi silahlı güçlerinden önce Arnavutluk Ordusunu Çin yapısı tank ve avcı uçaklarıyla donatmıştır. Aynı süre içinde 6 bin çinli teknisyen ve askeri danışman Arnavutluk'a gönderilmiş, Arnavutluk'tan gelen 2 binden fazla gencin eğitimi ülkemizde tamamlanmıştır."

ASHC yöneticileri de, bugüne kadar yaptıkları bütün açıklamalarda, ÇHC'nin proleter enternasyonalizmi gereği yaptığı yardımların, ASHC'de sosyalizmin inşasında önemli katkılarda bulunduğunu açıklamaktadırlar.

ÇHC'nin, şimdi ASHC'ne yaptığı yardımı kesmesinin sebebi, ASHC'nin, "3 Dünya Teorisi" adı ile anılan teoriye; ve bu teorinin pratiğe yansımalarına karşı çıkmasıdır. Bu teorinin uygulanmasında, ÇHC bilindiği gibi "iki süper güç" adını verdiği Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmine karşı herkesi destekleme, herkesle birleşme siyaseti izlemektedir.

ÇHC, 'ikinci dünya' adını verdiği B. Avrupadaki emperyalist güçleri, ve 3. Dünya adını verdiği yarı-sömürge ülkelerdeki kompradorların ve toprak ağalarının devletlerini desteklemektedir.

Bu siyasete karşı çıkan ASHC'ne yapılan ekonomik yardımın kesilmesi, 1960 başlarında aynı metotla, o zaman Kruşçof'un izlediği siyasete karşı çıkan ASHC ve ÇHC'ye yardımı kesen, SB'nin tavrına benzemektedir.

AEP, ekonomik yardımın kesilmesi, ve blokajla, ASHC'nin doğru yoldan dönmeyeceğini açıklamaktadır.

ÇHC, VIETNAM ÇATIŞMASI

Çeşitli kaynaklardan gelen haberlere göre "Çin Halk Cumhuriyeti" ile "Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti" arasındaki dost ilişkiler bozulmuş; düşmanca ilişkiler şekline dönüşmüştür.

20. yüzyılın başlarından itibaren iki ülke haklarının emperyalistlere karşı verdikleri mücadele seyrinde temeli atılan ve mücadele boyunca kökleşen, sağlamlaşan bu dost ilişkilerin birdenbire denilecek bir şekilde ve görünürde buna neden olacak birinci dereceden bir mesele olmadan bozulmasının sebebi veya sebepleri nedir? nelerdir? Bu soruya bir açıklık getirebilmek için iki ülkedeki siyasi gelişmeye kısaca bir göz atmak gerekir.

Yukarıda, iki ülke halkları arasındaki dostluğun emperyalistlere ve onların unsakları komprador burjuvazi ve feodal büyük toprak ağalarına karşı verilen mücadelesi günlerinde atıldığını belirtmiştik. Bu dostluk Çin'de ÇKP'nin 1 Ekim 1949'da uzun süren silahlı mücadele sonucu iktidara gelmesi ve sosyalizmi inşa başlaması döneminde de kökleşerek gelişti. Çin'li komünistler, Vietnamlı devrimcilerin 1954'e kadar Fransız emperyalistlerine, daha sonra da Amerikan emperyalistlerine karşı verdikleri kurtuluş mücadelelerinde, Vietnamlı devrimcileri enternasyonal dayanışma prensiplerine göre desteklediler.

Çinli komünistlerin ve Vietnamlı devrimcilerin görüşleri bütün meselelerde aynı olmamasına rağmen, dostça ilişkiler kısa süre öncesine kadar o çerçevede devam ediyordu. Örneğin, görüşlerin uygunluk içinde olmadığı en önemli mesele, Stalin sonrası Sovyetler Birliği'nin değerlendirilmesiydi. Vietnamlı devrimciler, Çinli komünistlerin görüşü aksine; Stalin sonrası Sovyetler Birliği'nin sosyal-emperyalist bir ülke olarak değil de, hala sosyalist bir ülke olarak değerlendiriyorlardı.

1960'dan beri Vietnamlı emekçiler, Partisinin (ki partinin adı kısa süre önce Vietnam Komünist Partisi olarak değiştirilmiştir.) 1. sekreteri olan ve Ho Şi Min'in ölümünden sonra parti içinde 1. adam olan Le Duan, Sovyetler Birliği'nin değerlendirilmesi meselesinde devrimciler arasında büyük ve önemli tartışmalar olur, cepheler yeniden şekillenirken, sunuları söylemistir:

"Biz Vietnamlı Komünistlerin iki ana vatani Vietnam ve dünyada sosyalizmin zafere ulaştığı ilk ülke olan Sovyetler Birliği (bkz: Vietnam Devrimi, Le Duan, Marksist Yapraklar Yayınevi, Frankfurt-Main, 1973, s. 10)

İşte devrimci saflarda büyük tartışmalara ve yeni şekillenmelere yol açan önemli bir meselede, Çinlilerle Vietnamlıların görüşleri tamamiyle birbirine zıt nitelikte bir farklılık gösterdiği günlerde bile (! ?), ilişkiler dostça (! ?) sürmüştür, bugün birdenbire denilecek bir şekilde bu ilişkilerin niteliğinin değişmesi, bu durumun kaynağının ne Çinlilerin ne de Vietnamlıların iddia ettiği noktalarda olmadığını en açık kanıtıdır.

Nedir Çinlilerin ve Vietnamlıların iki ülke arasındaki ilişkilerin bozulmasına neden olarak gösterdikleri meseleler ?

Çin tarafının iddialarına göre, kendilerini Vietnamlıların yardımını azalt-

maya (veya tamamiyle ortadan kaldırmaya) sebep; Vietnamlıların, Vietnam'da yaşadıkları ve % 90' ı emekçi olan Çinliler'e karşı düşmanca bir politika gütmeleridir. Ve yine Çinlilerin iddialarına göre, Vietnamlıların, Vietnam'daki Çinliler'e karşı karşı çıktıkları bu düşmanca politika yüzbinlerce Çinli'nin Vietnam'dan Çin'e kaçmasına sebep olmuştur.

Vietnamlıların iddiası ise Çin tarafının, Vietnam'daki Çinliler'i bahane ederek yardım kestiği ve böylece Vietnam'da "Sosyalizmin inşasını" baltaladığıdır.

Ayrıca Vietnam tarafı, Vietnam-Kamboçya sınır anlaşmazlığındaki bu anlaşmazlık bugün iki ülke arasında "ilan edilmeden bir savaş" a dönüşmüştür. Çin'in Kamboçya tarafını tuttuğunu ve bununla kendilerine karşı "iyi duygular" beslemediği, hatta Çin tarafından Vietnam'a bir saldırı gelebileceğini, zaten Çin'in Vietnam'la olan sınırında "anormal durumlar" olduğu; bu durumda kendi tezlerini doğruladığını söylemektedirler.

Çin - Vietnam çatışmasının kökünde yatan mesele nedir ?

Sorunun cevabı en basit şekliyle; Her iki ülkedeki, Çin ve Vietnam'da, siyasi iktidarın kimin elinde olduğu meselesidir. Siyasi iktidar devrimcilerin mi ! yoksa revizyonistlerin mi elindedir ?

Çin'de Mao Zedung'un ölümünden sonra siyasi iktidarı kimin ele geçirdiğini pratikte her gün görüyoruz.

Bugün Çin'de siyasi iktidara, emperyalistlerin bir kısmına karşı, diğer emperyalistlerle birleşerek "MÜCADELE" veren (! ?), Türkiye gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin komprador burjuvazi ve toprak ağalarının emperyalizme karşı mücadelede kendilerine müttefik olarak gören ve diğer önemli meselelerde de bu tip gerici görüşler savunan kişiler hakim. Yani devrimci literatürdeki adlarıyla "Revizyonistler". Yani devrimci maskeli burjuvalar.

Comecon'a girerek sosyal emperyalist dünyanın bir parçası haline gelen Vietnamda ise siyasi iktidara SB'nin propagandasını yapan revizyonistler hakimdir.

İşte Vietnam'ın devrimci maskeli burjuvaları, Comecon'a girmelerine neden olarak, Çin'in yardımı kesmesini göstermektedir.

Halbuki bugünlerde, Çin, Arnavutluk'a yaptığı yardımları kestiğini açıkladı. Ama Arnavutluk; hiç de Vietnam

devamı 7. sayfada

ÇEKOSLOVAKYA İŞGALI

20 Ağustos 1978 Çekoslovakya'nın işgalinin 10. yıldönümüdür. Bundan 10 yıl önce 1968'in 20 Ağustos'unda başta Rus sosyal emperyalistleri olmak üzere Doğu Almanya, Polonya ve Bulgaristan'ın askeri güçleri; ortaklaşa Çekoslovakya'ya saldırarak işgali gerçekleştirdiler.

Çekoslovakya halkı 1968'de gerçekleştirilen bu emperyalist işgale karşı aylarca, kahramanca direndi. İşgalci güçler sonunda revizyonist ihanet sonucu örgütsüz ve silahsız olan Çekoslovakya halkının direnişini şiddetle bastırdılar.

Rus sosyal emperyalistleri resmi haber ajansları vasıtasıyla, Varşova paktı silahlı güçlerinin "sosyalizmin kazanımlarını" korumak, Avrupa'da barışı korumak, Çekoslovakya ile diğer Varşova paktı ülkeleri arasındaki "kardeşlik" bağlarını korumak gayesiyle yapıldığı palavralarını yaydılar.

Aynı şekilde Rus sosyal emperyalizminin denetiminde olan ve işgale katılan Varşova paktına üye devletler "Çekoslovakyanın emperyalistlerin saldırı ve tehdit altında olduğunu, Çekoslovak devletinin çağrısı üzerine "yardıma" gittiklerini" söylediler. Yapılanların emperyalist işgalden başka bir şey olmadığını; söylenenlerin ise bu emperyalist işgalin sosyal faşist, sosyal em-

peryalist özünü gözlerden irak tutmak için yapıldığı gün gibi açıktır. İŞGALDEN ÖNCE DURUM NE İDİ ?

Sovyetler Birliğinde SBKP 20. Parti Kongresinde siyasi iktidarı ele geçiren Kruşçov kliği, Proletarya diktatörlüğünü burjuva diktatörlüğüne; Sovyetlerin sosyalist ekonomik sistemini tekeli devlet kapitalizmine dönüştürdü. Sermayenin üst düzeyde birikmiş olmasından ötürü bu durum onları sermaye ihraçına zorladı. Emperyalist bir güç haline gelmesi için temel bir etmendi. Sosyalist ülkelerin isteklerine dayanan karşılıklı yardımlaşma ve dayanışma amacıyla kurulan COMECON burjuva iktidarı ile birlikte, Rus sosyal emperyalizmine hizmet eden, onun ekonomik olarak pazar gereksinimlerine gücü oranında çözüm getiren, burjuva ekonomik kurumu haline getirildi.

Yine aynı şekilde Varşova paktı, (ki bu paktın kuruluşunun gayesi, emperyalist güçlerden gelen her türlü saldırıya karşı korunmaktır.) yozlaştırılarak "emperyalist diktatörlüğüne" dönüştürüldü.

Rus sosyal emperyalistlerinin iddiası gibi, Sovyetler artık işçi sınıfının devleti değil, emekçilerin azıllı düşmanı bir devlet haline dönüşmüştü.

devamı 7. sayfada

GÜNEY YEMEN'DE DARBE

Geçtiğimiz ay içinde Kuzey ve Güney Yemen önemli olaylara sahne olmuştur.

Kuzey Yemen Devlet Başkanı Ahmet Hüseyin El Gasmı bir suikast sonucu öldürülmüş, ve bu olayda Güney Yemen yöneticileri sorumlu tutulmuştur.

Bunun üzerine Bahire'de toplanan Arap Birliği'ne üye 16 Arap ülkelerinin temsilcileri, Suriye, Lübnan, Cezayir ve Irak'ın dışında diğer ülkeler, Güney Yemen ile ilişkilerini, ekonomik ve maddi yardımlarını kesme kararını almışlardır.

Bu arada Güney Yemen'de Rus sosyal-emperyalizminin uşaklığını yapan Abdülfettah İsmail tarafından düzenlenen bir darbe ile Salem Robaya Ali devrilmiş ve darbeden sonra idam edilmiştir.

Bilindiği gibi Salem Robaya'nın başkanlık ettiği Güney Yemen eski hükümeti ÇHC ne hem de Rus sosyal-emperyalistlerine karşı ılımlı bir tavır takınarak orta bir yol izlemiştir.

Güney Yemen Basra körfezindeki petrol kaynaklarına ve Afrika boynuzuna yakınlığından ötürü önemli bir yere sahiptir.

Rus sosyal-emperyalistleri kendi çıkarları uğruna G. Yemen'deki darbeyi desteklemişlerdir. Nitekim Adene'de diğer Adene yakın bir mesafede Hint Okyanusunda bulunan Sokotra adasında 2 üs kurmuştur.

Darbeye Etyop'ya'dan getirilen 6 bin kadar Rus ve Küba'lı askerler de katılmıştır. Darbe esnasında 6 binin üzerinde insan ölmüş ve binlercesi yaralanmıştır.

Güney Yemen halkının kurtuluşu dünya halklarının kurtuluşu gibi devrimle olacaktır. Darbe sonucu halk için değişen hiç bir şey olmayacaktır.

Nitekim darbeciler, darbeden sonra sıkı bir insan avına çıkmışlardır. Güney Yemen halkının gerçek halk iktidarı uğruna verdikleri mücadele er-geç başarıya ulaşacaktır.

G. YILMAZ